

odsev odseva

Uspešna
turistična
predstavitev
Trzina

Primož Ulaga:
Vecni mladenič

Vesele
novembrske
počitnice

Servis Trzin

Trzin, Ljubičanska 24, tel.: 061/721 720, fax 061/712 028
Trgovina: 061/722 777, prodaja vozil 061/712 234

Štepljena ponudba za vozila na zalogi
Vsak avto 30.000 SIT ceneje!

focus

Ambient 1,6 + 5 vrzaj varnostno 2.695.145 SIT zdaj 2.880.145 SIT

SAM d.o.o.

Trgovina z gradbenim materialom

Krakovska 4b, DOMŽALE

TEL. n.c. 061/720-020

TRGOVINA 061/720-560

FAX 061/713-288

e-mail dom@sam.si

http://www.sam.si

Trgovina z gradbenim materialom

Zg. Stranje 1A, Stokovica

TEL.: 061/827-030, 827-035

FAX 061/827 045

e-mail: sr@sam.si

OD OPEKE ... DO STREŠNIKA ... in še mnogo več ...!!!
NA NAŠIH PRODAJNIH MESTIH VAM PO UGODNIH
CENAH NUDIMO VSE ZA GRADNJO IN OBNOVO!

Kristine, Biamac, Tondach, salomi in ostale

hidro in termo izolacije

opno, cementni malta

fasade in fasadne sisteme Baumit, Jub in Tyn

Schmelzer dimnike

Armaturene mreže in betonska zelezo

Stavbno pakistiva

Rabnike, stakloce, betonska korusa

Opke in oprečne izdelke vseh vrst

Ter ostale arnike iz prodajnega asortimana

AKCIJA: STALNE VOLNE ZA IZOLACIJO OSTRŠI "ISOVER"
NUDIMO VAM MOŽNOST BREZPLAČNE DOSTAVE Z AVTODVIGALOM

V trgovinah vas pričakujemo vsak dan od 7-19 ure, ob sobotah pa od 7 do 13 ure.

V SAMU NISI NIKOLI SAMI
POSREJEMO VAM SAMI

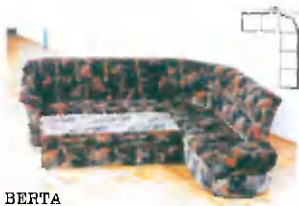
SEDEŽNE GARNITURE TOVARNE OBLAZINJENEGA POHIŠTVA

Podskrajnik 18, 1390 Cerknica
Telefon 061 793 838, faks 061 792 284

TOP-G

BERTA

EMA

INTER

SALONI :

- Podskrajnik 18, Cerknica
- Jemčova 45a, Trzin (stari del)
- Telefon 714 637, faks 714 636
- Delovni čas: od 7. Do 17 ure,
- sobota od 9. Do 13 Ure.

TOVARNIŠKE CENE
IN MOŽNOST PLAČILA
NA VEČ OBRGKOV

VELIK IZBOR: - sedežnih elementov s kombinacijo ležišč
- iz naravnega ter umetnega usnja ter dekorativnih tkanin.

MOŽNOST DOSTAVE NA DOM

MIKLAVŽ ŽE KUPUJE V NAPREDKOVIH TRGOVINAH IN BLAGOVNICI VELE V DOMŽALAH

MILLAVČE KANFELI 125,-

ELNE SAOKVE GARLAND 145,-

PANKOLI IN TRILETA 180,-

MĀNDARINKE 95,-

ČOKOLADA SONNINA
100 g 4 okusi

100% 200% 300%

Miklavžev sejem pred Blagovnica Vele
od 2. do 4. decembra.

Miklavžev večer - 4. decembra ob 17. uri
prihod Miklavža s spremstvom
in ognjem!

PSIČEK AURICIO 1.130,-

PSIČEK CUKCI, DOG, KI LAJA IN RENČI **NOVO** 5.690,-

DELOVNI STROJI IN AVTOMOBILI
različne znamke

ROBOTE 850,-

OTROŠKE TERMO NOGAVIČKE

CAROLIN 581,-

Cene so v SII in se jejo do 4 12 99 oz. do prodaje zalog. Napolni v listu izpolniš!

NAPREDEK - DOBRO IME MED TRGOVCI

Obiščete nas lahko vsak dan (tudi med prazniki) razen ob ponedeljkih!

PIZZERIA SPAGETERIJA da Mattia
ITALIJA - MILANO

Uabimo vas na pokašus.

Prpriavili in postregli vam bomo italijanske specialitete:

lozasje, kanetoni, njoki, ravioli, testenine, pizze, solate, sladice, pršut in vrkunca una

ING

Leto 2000 - še koliko dni, na to vam CANON kalkulator odgovori!

Obstane vse in v tvojih v prihodnje v prihodnje danima

EURO

Enen (sestavlj) najljubš CANON

APARTMAJI

Trzin, Tel.: 715 957,
Fax: +061 716 384,
<http://www.tour-da-la.si>

Poslovni in turistični apartmaji v Ljubljani

Za bivanje od enega dne do nekaj mesecev

Za domače udobje in zasebnost

Popolna opremljena dnevna soba, kuhinja, spalnica in kopalnica

Za poslovneže poslovne pisarne

Dodatna ponudba opreme in storitev prilagojena potrebam gostov

GORENC s.p.
Ljubljanska 44, Trzin

telefon: 061 716 392
mobilni: 0609 644 129

Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

PIZZERIA

Baron bar

Trzin, Ljubljanska c. 40

Tel.: 061/ 723-518

PANČUR

AVTOKLEPARSTVO

Robert Pančur s.p.
Jemčeva 48
1236 Trzin
Tel./fax: 061/711-237
GSM: 041/689-508

BEAUTY CENTER

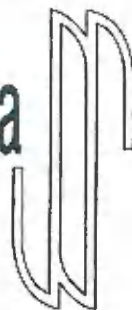
KOZMETIKA

SAVNA

SOLARIJ

MENGEŠKA 34,
TRZIN
TEL: 715 810
DELOVNI ČAS:
PON. - PET.
9.00 - 22.00

Marka

BREZOVCE 8, IOC TRZIN
TEL: 162 12 54; 162 12 57
(TAKOJ ZA PIRAMIDO)

V SVOJI MALOPRODAJNI
TRGOVINI PONUJA
MODNE TKANINE

PO UGODNIH CENAH IN
ŠIVANJE PO MERI
ODPRTO VSAK DAN OD 7.^h DO 19.^h
V SOBOTO OD 8.^h DO 13.^h

BAHNE®

NOVEMBRSKO ZATIŠJE PRED DECEMBRSKIM VESELJAČENJEM

Vse krajši dnevi z vse več sivine in vse bolj gonni vejami drevesa človeka zazibljejo v melanholijo, v razmišljanja o minljivosti in ponovnem rojevanju. November je kot nalašč za takšna razglabljanja. Začne se z dnevom mrtvih, ko se spominjamo svojih rajnih. Že dober teden kasneje pa nam veseli Martin prežene žalostne misli in nas navda z veseljem nad življenjem in posvelnimi radostmi. V misli se nehote prikrade tudi bližnji začetek novega tisočletja, leto 2000. Čeprav gre za povsem navaden dan, ki bi bil lahko enak drugim, v glavah ljudi pomeni neko zgodovinsko prelomnico in vsi bi jo radi kar najhjol nepozabno dočkali. Pravijo, da bo letošnje silvestrovanje res nekaj posebnega, da bo najdaljša noč res dolga in za v kronike – upamo, da ne črne.

Čeprav nas do leta 2000 loči manj kot 50 dni, povsod hitijo, da bi do konca leta opravili kar največ in da bi v novo leto zakorakali z zavestjo, da iztekajoče se tisočletje zapuščamo tudi z delovnimi zmagami in uspehi. V trzinški občini je zelo živahno in delavno, čeprav se vse dogaja že kar ne-

kako utečeno, brez pretiranega dvigovanja temperature.

Čeprav gre za pomembne stvari, med ljudmi ni čutili prav posebne zavzetosti za razprave o prednostnih smernicah bodočega razvoja občine, za spremembe zazidalnih načrtov za T3 in T12, za potek delitvene bilance in celo za usodo trzinškega vrta ne. Saj se oglašijo nekateri posamezniki, še zlasti listi, ki jih kako vprašanje neposredno zadeva, vsi drugi pa prepuščajo stvarjem, da gredo svojo pot. Vsak ima svoje delo, svoje težave in načrte in si ne želi nakopavati še dodatnih problemov, saj so na Občini plačani za to, da občino krmarijo, kakor je najbolje možno, oceno svojega dela pa bodo dobili na naslednjih volitvah.

To je lepo in prav, vendar bi bilo le dobro, da bi se ljudje v večji meri vključevali v oblikovanje smernic razvoja občine še v listih obdobjih, ko lahko kaj dosežejo. Nerodno je točiči po mizi, ko so razprave mimto, ko so že sklenjene pogodbe in izvajalci začeni z delom.

Najbolj vidno dogajanje v Trzinu tudi zdaj pokaže na gradbiščih. Delavci v bodočem

centru Trzina hitijo, da bi še pred večjim poslabšanjem vremena vse stavbe spravili pod streho. Moramo reči, da jim je bilo letos vreme res naklonjeno. V blokih, ki jih je investirala URK banka, se pripravljajo na sprejem prvih priselencev, na območju T-5 pa je gradbenikom nekoliko ponagajal teren, tako da bodo, kot kaže, s polno paro začeli graditi šele prihodnje leto. Tudi cestarji so večino strojev in delavcev že premaknili na druga gradbišča, kar pomeni, da na dokončanje večine njihovih še neizpoljenih obljub lahko računamo šele v prihodnjem letu.

V stari Irzinski šoli stvari slojijo, pravijo pa, da lahko v zelo kratkem času uredijo vse potrebno, le če dobijo vsa soglasja. Prav neverjetno je, kako lahko nekateri posamezniki zaradi svojega zmrdovanja zaustavijo pri-

zadevanja drugih in prisilijo starše šestdesetih otrok, da si pomagajo, kakor vedo in znajo in iščejo različne rešitve za varstvo svojih malčkov, kar je iz sanitarnih vidikov precej bolj vprašljivo, kot bi bilo varstvo otrok v novem vrtcu. Starši so se pač znašli, kakor so se mogli, in zdaj le z upanjem čakajo na obvestilo, da bodo otroke lahko pripeljali v organizirano varstvo.

Nekaj pozornosti med Trzinci pritegujejo tudi ugižbanja o tem, kateri od predlaganih grbov bo izbran za občinski znak, živahnejše pa so tudi razprave o tem, ali naj bi v Trzinu pričakali leto 2000 na skupnem prireditvenem prostoru na prostem ali ne. Precej jih je že za to, težje pa je najti tiste, ki bi bili takrat pripravljeni delati. »Da bi jaz takrat delal, ko se bodo drugi zabavali!? Hvala, naj se kar pod nosom obrišejo!«

V takšnem umirjenem jesenskem vzdušju mineva Irzinski november in ko razmišljamo o tem, si ne moremo kaj, da ne bi rekli: »To je le zatišje pred decembrskim direndajem!«

Urednik

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:
Miro Štebe

Namestnik odgovornega urednika:
Jože Štih

Tehnični urednik:
Emil Pevec

Urednica fotografije:
Mojca Ružigaj

Trženje:
Tone Ipavec

Lekturiranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Ostali člani uredništva:
Maja Erčulj, Urša Mandeljc, Nuša Matan,
Viktorija Pečnikar - Obiak, Tanja Prevlošek
Marolt, Katja Reber, Jože Soljak

Tisk:
Elegant Trading d.o.o., Ljubljana

Naklada:
1380 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Financirano Ministrstva za kulturo Republike Slovenije št. 415 - 995/97 krajinskih časopisov Odsev spada med prevodno informativnega značaja iz 13. točke tarifne Javne službe 3, za katere se plačuje 5% devek od prometa prevodov.

Novembrska klata v Trzinu.
Staro se umika novemu.

(foto: Mojca)

Jeseni z drevesa ne bo več listja
odpadlo, kot ga je spomladaj zrasko.

(Nemški)

NOVICE IZ OBČINSKEGA URADA

Tudi ta mesec smo županu naše občine Antonu Peršaku zastavili nekaj vprašanj.

Nam lahko poveste, katere naložbe, poleg prizadevanj za ureditev dodatnih prostorov vrtca, zdaj uredničujete v Trzinu?

Lahko bi rekli, da zdaj na Občini zaključujemo letošnji cikel naložbe. Ker je to naše prvo leto delovanja, se je tekom leta pokazalo kar precej stvari, za katere smo mislili, da so že urejene, pa niso bile. Zato smo nekatere stvari skušali reševati kar sproti. Upam, da bo tega prihodnje leto precej manj, saj lahko že zdaj delamo načrte in tekom zime pripravimo vse potrebno za uresničitev le-teh.

Za prihodnje leto tako načrtujemo, da bomo končno začeli s celovito obnovo Jemčeve ceste in to »iz zgornjega konca«, se pravi od loškega konca. Da bi se bolje pripravili, smo že dali narediti t.i. geodetski posnetek, saj bomo tako najlažje ugotovili, kako je s lastništvom ob tej ulici. Od komunalnega podjetja smo že tudi zahtevali, da preveri, kako je tam s komunalno infrastrukturo, predvsem kaj je treba zamenjati. Podjetje ima tako čez zimo čas, da pripravi vse potrebno in da tudi s lastniki parcel ob cesti doseže soglasja, tako da bomo takoj spomladi lahko začeli s delom. Ne glede na to pa smo že letos začeli obnovo oz. širitev vodovodnega omrežja v industrijski coni. To povečanje zdaj zaključujemo, ob tem pa moram še reči, da se je na to navozala tudi ureditev kolesarskih stez v coni, tako da dela ponekod potekajo kar hkrati. Občina je dolžna zagotoviti del kolesarske steze skozi industrijsko cono, del pa jo bo morala urediti drža-

va. V pristojnosti občine je del skozi cono do Moinice, to je do roba območja T 12, skozi katerega bo potekala povezovalna cesta, ki naj bi jo zgradili prihodnje leto. Upam, da bo širjenje vodovoda in ureditev kolesarske steze končana v prihodnjem mesecu.

V coni zdaj končujemo ureditev dveh delov ceste, to je ulice Brodišče in ulice Prevale.

Ulica Brodišče je praktično že v celoti urejena, le še en njen del je grobo asfaltiran; s finim asfaltom jo bomo prevlekli v prihodnjem letu. Tudi v ulici Prevale je tisti del, ki smo ga urejali mi, zdaj že v celoti dokončan.

V teh dneh poteka tudi dokončanje dveh delov ulice v novem delu naselja, ali kol nekateri tudi pravijo, v Mlakah. Gre pravzaprav za dva kraka ulice Rašiške ceste. Prvi je tisti, ki vodi mimo hiše,

kjer je sedež PD Onger Trzin, proti gozdu, drugi krak pa pelje proti gostilni Trziška. Če nam bo vreme naklonjeno, bodo dela tam kmalu končana.

Dokončujemo tudi javno razsvetlavo ob Jemčevi cesti. Dela bi bila že končana, pa je bilo nekaj težav, predvsem s lastniki zemljišč.

Največja telošnja investicija občine je naš delež pri posodabljanju ceste G-10 ali trzinske obvoznice. Letos smo zanj že morali odšteti skoraj 30 milijonov SIT.

Začeli smo tudi s pripravami za začetek gradnje prizidka k trzinski osnovni šoli. Med drugim smo že naročili idejni projekt za to. V zvezi z osnovno šolo pa naj omenim še to, da bomo, če bo vreme držalo, v teh dneh naredili ograjo okrog šolskega igrišča. To ne pomeni, da bo igrišče poslej zaklenjeno. Dostop na igrišče bo še vedno možen za vse ljubitelje športa in rekreacije, z ograjo pa želimo preprečiti, da ne bi na igrišče prišlo do nesreče, saj se med mladino, ki tam igra košarko ali se zadržuje na igrišču, vse prepoosto vozijo motoristi, z motorji pa tudi uničujejo tekaško progno okoli igrišča.

Kako priteka denar na trzinsko Občino? Slišali smo, da davčna uprava davkov, zbranih v Trzinu, sploh še ni nakazovala trzinski občini, ampak ga je še naprej odvajala v Domžale.

To je zgodba, za katero bi lahko rekli, da je res čudna, kaže pa na to, kako naša država deluje. Mislim, da to ni niti kakšna posebnost domžalske davčne uprave, ampak da se to dogaja povsod po Sloveniji. Gre za to, da država, se pravi vlada, ni poskrbela, da bi za to poklicani uslužbenci vedeli, da so z novim letom nastale številne nove občine.

Od države smo, med drugim, dobili tudi izračun, koliko bomo dobili sredstev iz nekaterih naslovov, ne sicer z vseh, za nekatere smo morali tudi sami izračunati, vendar nam je vlada nakazala, koliko denarja naj bi dobili na primer z davkom na promet z nepremičninami, z davkom od iger na srečo, z davkom na dediščino in na darila itn. Mi smo sprva čakali in čakali, pa ni bilo nobenega denarja s teh naslovov. Ko smo potem sami kupili nepremičnino - staro trzinsko šolo, in smo sami plačali davek, pravzaprav smo si ga plačali sami, se nam je zdelo čudno, da nam davčna uprava tako dolgo ne nakaže tega denarja. Čakali smo en mesec, dva, denarja pa še vedno ni bilo. Ko smo se pozanimali na davčni upravi, pa se je izkazalo, da so posamezni referenti na davčni upravi v Domžalah spregledali, da je občina Trzin samostojna. Davke so enostavno nakazovali še naprej v Domžale.

Zdaj imamo ležave z dokončanjem proračuna oz. proračunskega leta, saj še vedno ne vemo, koliko denarja naj bi s teh naslovov sploh dobili. Zdaj, ko je davčna uprava ugotovila, da je prišlo do napake, mora tako rekoč ročno prebrskati vse virane in položnice ter ugotoviti, koliko denarja naj bi bilo trzinskega. Ko bodo to storili, bodo morali izdati odločbo, da nam bo domžalska občina ta sredstva vrnila. Radi bi imeli decembra zadnji rebalans proračuna, vendar če ne bomo imeli podalkov o tem, ko-

liko denarja nam dolgujejo, ta rebalans ne bo smiselil, saj bi morali že kmalu zatem, ko bomo dobili podatke, delati še enega. Zelo težko je tudi brez pravih podatkov sestavljati proračun za prihodnje leto. Zgodilo se je celo to, da je država, ko je računala primerno porabo za občine v letu 2000 – to je storila zdaj prvič, videla, da v Trzinu sploh nimamo dohodkov iz teh naslovov. Vladni finančniki so zato sklepali: »Če letos nimamo nič dohodkov, potem jih tudi drugo leto ne bodo imeli«. In tako je v izračunu za leto 2000 občina Trzin izvrščena tudi pod tiste najrevnejše občine v državi.

Kaj pa drugi vlrli dohodkov, na primer od podjetnikov? Še vedno vlada prepričanje, da je Trzin bogata občina?

Trzin je dejansko podjetniška občina in od tega ima dolgoročno gledano tudi določene koristi. Z obrtjo in industrijo – v Trzinu je že tudi kar nekaj industrijskih podjetij – so tudi obremenitve prostora večje. Posamezni industrijski obrati so namreč lahko tudi veliki porabniki vode, veliki porabniki plina, lahko oddajajo precej odpadkov v kanalizacijo in je veliko odplak. To pomeni večje obremenitve infrastrukture. Kljub vsemu pa podjetništvo v dolgoročnem smislu pomeni plus, saj je med drugim tudi več možnosti za zaposlovanje in.

Z obdobjem preobrazbe naše družbe oz. tranzicije se je močno spremenila tudi zakonodaja. Podjetja ali obrtniki zdaj ne plačujejo nobenega davka občini. Pred desetimi ali petnajstimi leti so obrtniki občini plačevali precej davkov, danes pa je za občino edini dohodek od obrtnikov njihovo plačilo nadomestila za stavbna zemljišča. Ta nadomestila pa plačujejo tudi druge fizične osebe, se pravi tudi družine s stanovanji. Obrtniki lako občini ne plačujejo nobenega davka. To je treba zdaj zelo jasno povedati.

V Trzinu pa je še drug problem. V naši občini je veliko zasebnih podjetij, v veliko primerih pa lastniki teh podjetij živijo ali so prijavljeni v drugih občinah. Lahko da imajo visoke dohodke, vendar dohodnino plačujejo v drugih občinah. Tam, kjer so prijavljeni. Tako tudi s tega naslova občina od njih ne dobiva denarja. Prav zato je treba povedati, da je občina Trzin danes bogata – če je bogata – zahvaljujoč se naseljenecem v novem delu in tudi staremu delu Trzina. To je na račun tistih, ki imajo svoja bivališča prijavljena v Trzinu. Glavni vir, več kot dve tretjini, dohodkov občine prihaja z naslova dohodnin. MISLIM, DA BI BILO LE PRAV, DA BI SE TISTI LJUDJE, KI ŽIVJO V TRZINU, PRIJAVILI V NAŠI OBČI-

NI. Zdi se mi, da bi bilo od njih pošteno, da se prijavijo v naši občini, če že prebivajo v Trzinu in tu uporabljajo vse dobrine, ki jih imamo, se pravi vodo, kanalizacijo in vse drugo, dohodnino pa zdaj plačujejo v Ljubljani, Domžalah ali kje drugje. Prav zato bi izrazil to priliko in pozval tiste ljudi, ki v Trzinu živijo, nekateri že leta dolgo, pa še niso prijavljeni v naši občini, da naj to čim prej storijo.

Na občini je vse več govora o projektu razvoja Trzina. V kratkem boste predstavili tudi rezultate urbanistične delav-

nice. Ali lahko kaj več poveste o tem? Imel sem pač ta privilegij, da sem predloge, ki jih je pripravila urbanistična delavnica, že videl. Menim, da so zelo zanimivi, čeprav mislim, da vse rešitve Trzincem tudi ne bodo vsč. Lahko rečem, da je urbanistična delavnica, ki je delala v štirih skupinah, pripravila lakšne predloge, ki se jih bo dalo dobro uporabiti kot izhodišča in jih tudi vključiti v oblikovanje dolgoročnega plana razvoja občine. Urbanistično delavnico so sestavljali: skupina z Urbanističnega inštituta, skupina s Fakultete za arhitekturo, skupina urbanistov z našega območja, ki so se že prej ukvarjali z urbanizmom v Trzinu, in pa skupina projektan-

tov in gradbenikov iz Trzina. Rezultate delavnice bomo 25. 1. m. predstavili na občini in na predstavitev povabili nekatere vidnejše predstavnike občine – ljudi iz občinskega sveta, predstavnike društev, strokovnjake in. Predstavili bomo tudi karte, ki so jih urbanisti izdelali. To ne bo javna razgrnitost, bo pa predstavitev materialov, ki naj bi se upoštevali pri oblikovanju dolgoročnega plaa. Mislim, da so nekatere rešitve zelo dobre, in da bi morali upoštevati tudi nekatera opozorila, ki so jih ob tem v urbanistični delavnici dali.

Bliža se leto 2000. Ali občina predvideva kakšno posebno okrasitev Trzina?

Predvideno imamo tisto običajno osvetlitev in okrasitev z lučkami, postavitev nekaj jelk, upam pa, da bodo občani, na primer člani Turističnega društva, prišli na dan s še kakšnimi idejami. Občina bo pač za to namenila nekaj sredstev, moram pa reči, da sem pri tem neke vrste puritanec. Nisem za to, da bi obkrog leta 2000 delali ne vem kakšen cirkus. Sem za to, da se novo leto dostojno praznuje, ne zdj pa se mi smiselno, da bi se šli praznovanje kar cel mesec, saj še niti ni povsem jasno, ali se bo drugo tisočletje začelo zdaj ali pa prihodnje leto. Občina se pripravila na silvestrovanje na prostem, pripravljamo tudi nekaj prireditev za otroke in za starejše občane ... Mislim, da bomo novo leto primerno pričakali, vendar pa brez pretiranega norenja in zapravljanja.

Miro Štebe

ZBORU KRAJANOV OB ROB

Ko smo pripravljali dvorano KUD-a za zbor občanov, smo si dejali, da bo tam nekeje okoli sto stolov dovolj, če pa bo polrebno, jih bomo pač še nekaj dodali. No, toliko za uvod. Seveda prav dobro vsi veste za temo, zaradi katere je bil zbor pravzaprav sklican. O tem je bilo vsekakor dovolj obvestil: Odsev, plakati ... Pa vseeno še enkrat. Šlo je za uskladitev interesov ter prilagoditev sprememb in dopolnitev zadalnega načrta za območje T3 Trzin center, ki je bil javno razgrnjen, kol veste, v prostorih občine Trzin. In ne samo to! Zbor je bil sklican še za en večji projekt v Trzinu. Prav tako za uskladitev interesov, prilagoditev sprememb in dopolnitev zadalnega načrta na območju T12, ob cesti, ki leži med OIC Trzin in pretežno stanovanjsko sosesko Mlake.

In? Nič.

O tem, kaj se je dogajalo na zboru krajanov, vam ne bom napisal niti besedice. Saj vas, kot kaže, to prav nič ne zanima. Zbora občanov se je udeležilo 20 (dvajset) ljudi, od tega jih je bilo 13 (trinajst) takih, ki jih je zanimala prihodnost UN T3 Trzin center, za območje T12 pa ni bilo niti ENEGA-NULA. Da bodo nekateri modrovali namesto na zboru samem rajši malo bolj hrupno v različnih lokalih, drugi doma za štirimi stenami in mogoče bo kdo lako korajžen, da bo nekoč, zelo, zelo osebno in prizadeto napisal tudi kaj v pisnih bralcev. Tako je to! Zbora se niso udeležili niti tisti, ki bi se ga morali po funkciji. Saj poznamo tisto iz pretekle zgodovine o neinformiranosti, nevednosti, zapeljivosti ... Pozdravlja vas z zboru občanov vedno samo vaš

Jože Štih

POSTOPEK SPREJEMANJA IN SPREMINJANJA PROSTORSKIH AKTOV OBČINE

Sedaj, ko se je Občina Trzin dokončno osamosvojila, je prostor občine postal bližji njenim prebivalcem. Še jasneje pa se je izrazilo zavedanje prebivalcev, da lahko učinkoviteje urejajo prostor. Predvsem je to čutili v številnih vprašanih in predvsem približnem znanju ljudi o načinu sprejemanja in spreminjanja prostorskih dokumentov, zato vam sedaj na kratko predstavljamo celoten proces.

Postopek sprejemanja in spreminjanja prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana ter prostorskih izvedbenih načrtov (PIN) občine določajo: Zakon o lokalni samoupravi (ZLS, Ur. l. RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98), ki v 21. členu kot izvorno pristojnost občine določa, med drugim, tudi načrtovanje prostorskega razvoja, Zakon o urejanju prostora (ZureP, Ur. l. SRS, št. 18/84, 15/89), ki nalaga občini upoštevanje tudi t. i. obveznih izhodišč, torej zahtev, ki jih država zaradi lastnih interesov zavaruje in ureja po svoje, Zakon o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (ZUN, Ur. l. SRS, št. 18/85, 29/86 in Ur. l. RS št. 29/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97), ki procesno ureja sprejemanje prostorskih izvedbenih aktov ter Zakon o planiranju in urejanju prostora v prehodnem obdobju (ZPUPPO, Ur. l. RS, št. 48/90), ki določa enak postopek sprejemanja in spreminjanja prostorskih sestavin planskih in izvedbenih aktov.

Najvišji in usmerilni dokument so t. i. prostorske sestavine dolgoročnega plana, nato hierarhično sledijo prostorske sestavine srednjeročnega plana in v končni fazi se pojavijo prostorski izvedbeni akti, ki jih sestavljajo prostorski izvedbeni načrti (PIN) in prostorski ureditveni pogoji (PUP). Zakon, glede na vsebino, določa PIN-e naslednjih oblik: lokacijski načrt (LN), zazidalni načrt (ZN) in ureditveni načrt (UN).

Postopek sprejemanja prostorskih sestavin planskih in izvedbenih aktov:

1. **Sprejem pobud občanov.** Občina sprejema pobude občanov brez časovnih omejitev. Stranke morajo priložiti ločne podatke o lastništvu za navedbo parcel in utemeljitivo predloga spremembe. Ko je pobud dovolj oz. so pobude pomembne za razvoj občine, se župan odloči za začetek spreminjanja omejenih aktov. Način zbiranja pobud zakon ne ureja, zato se občine tu po-

služujejo različnih načinov, tudi s pozivanjem občanom k predložitvi pobud ipd.

2. **Program priprave.** Program priprave sprejme Občinski svet. V njem se navede dokument, ki se bo spreminjal, in namen samih sprememb, saj se tako omeji obseg spreminjanja prostorskega dokumenta. To pomeni, da se vsi predlogi strank, ki ne sodijo v la kontekst, obravnavajo v naslednji spremembi.

V programu se navedejo tudi organi in organizacije (tudi ministrstva), ki dajejo pogoje, ki jih mora pripravilec akta upoštevati in ki kasneje (v primeru PIA) dajejo soglasja k osnutkom prostorskih aktov. Prav tako se navede nadaljnji potek dogodkov in zakonsko predpisane roke. Glede na to, da roki te faze niso prekluzivni, so nam izkušnje pokazale, da nekateri dajalci pogojev ne uspejo poslati svojih pogojev v enem mesecu. Občina bi sicer lahko nadaljevala postopek brez današnih pogojev, vendar se v nadaljnjem postopku pojavi preveč čeri, na katerih lahko dokumenti polone.

Prva čer se pojavi, ko organi ne izdajo soglasja, ker nismo upoštevali pogojev (ki jih sicer pošljejo po nekaj mesecih, z obrazložitvijo, da imajo preveč dela in premalo kadrov ter nenazadnje tehnične težave in slab lasten pregled nad področje, ki ga pokrivajo) oz. nismo zaprosili zanje, nato lahko naslednjo čer predstavlja ministrstvo v fazi ugotavljanja usklajenosti planskih aktov, ko ugotovi, da dokument ni usklajen z državnimi (pogoji ministrstev), ter nenazadnje - praksa ustavnega sodišča, ki kaže, da akti, ki niso v proces sprejemanja vključili pristojnih organov, ne vzdržijo presoje in so razveljavljeni.

Posledično vse navedeno pomeni, da je zaradi prehitelvanja tveganje vseeno preveliko, tako finančno, kot tudi v luči interesov vseh sodelujočih ter samega varovanja prostora.

3. **Osnutek prostorskega akta.** Ko je osnutek prostorskega dokumenta pripravljen, ga obravnava Občinski svet. Nato se leta razgrne za najmanj mesec dni. V tem času se zbirajo pisne pripombe na razgrnjeno vsebino, organizira pa se tudi javna obravnava.

4. **Obravnava pripomb in predlogov.** Občinski svet po javni razgrnitvi na seji obravnava pripombe in predloge ter zavzame stališče do njih. Občinska služba v skladu s sprejetimi pripombami nato us-

trezno dopolni dokument (tekst in grafiko) in v tem času pridobi vsa potrebna soglasja (pri PIA). Tudi tu veljajo ugotovitve o rokih iz 2. točke.

5. **Sklep Vlade RS o usklajenosti.** (Velja samo v primeru spreminjanja planskih aktov) Pri sprejemu planskih dokumentov je potrebno po lazi iz gornje 4. točke vse dokumente predložiti Vladi RS, ki jih pregleda in izda sklep o usklajenosti. To pomeni, da vsa ministrstva, ki so pristojna za področja, ki se z občinskim planom spreminjajo, dokument pregledajo in izdajo mnenje. Sintezo mnenj pripravi Ministrstvo za okolje in prostor, Urad za prostorsko planiranje pa ima določeno, da lo stori v 45 dneh od vložitve popolne vloge. Če določene spremembe niso usklajene, jih občina ne more sprejeti.

6. **Sprejem akta.** Ko občina opravi fazo iz 4. točke za spreminjanje PIA oz. opravi fazo iz 5. lč. (prejme sklep Vlade RS v primeru spreminjanja planskih aktov) lahko Občinski svet na seji z odlokom sprejme spremembo in dopolnitve akta. Tak dokument je potrebno objaviti v uradnem glasilu občine, da začne veljati.

Iz omejenega načina spreminjanja prostorskih dokumentov občani lahko razberejo, da postopek po svoji naravi ni hiter (številni sodelujoči, vsaj trikratna obravnava na seji Občinskega sveta, javna razgrnitve in obravnava, pošiljanje gradiv pristojnim službam ter izdelava teksta in grafike) in nikakor ni upravnih postopke, ki določa sankcije v primeru prekoračitve rokov.

V naravi urejanja prostora je namreč usklajevanje mnogih interesov v prostoru, ki zaradi svoje različnosti povzročajo konfliktno situacijo. Namen usklajevanja je najti optimalno rešitev in čim večji konsenz, ki pa ga ni mogoče doseči kar čez noč, temveč je potrebno vložiti veliko naporov, potreben čas in potrpežljivost, kar vsem vpletenim tudi ni vedno po godu. Izkušnje občin so pokazale, da se za spremembo prostorskega akta porabi povprečno leto dni. Kljub temu se ljudim postopke izpeljati čim hitreje, ob upoštevanju zakonskih določil in želja občanov ter stroke, seveda z upoštevanjem trajnih posledic vsake odločitve v prostoru.

Občina Trzin
Polona Gorše, univ. dipl. prav.
Direktorica uprave

PREDSTAVITEV OBČINSKIH SVETNIKOV OBČINE TRZIN

Ime in priimek: **Romeo Podlogar**

Poklic: ekonomist

V katerih občinskih odborih in komisijah sodelujete?

- Sem član odbora za okolje in prostor.

Kako ocenjujete doseganje delo občinskega sveta?

Mislím, da je svet na začetku naredil nekaj napak. V komisije in odbore občinskega sveta je v glavnem imenoval

ljudi po strankarskem ključu, namesto da bi k delu povabil ljudi iz stroke. Tudi problem T3 center po mojem mnenju ni bil primerno rešen. Pri tem je bila ob drugem zamujena priložnost, da bi se z investitorji pozidave dogovorili, da bi namesto 900 m² prostorov v poslovni zgradbi (da jih bomo lahko uporabljali, bomo morali v njih vložiti še zelo veliko sredstev) zgradili nov vrtec ali pa prizidek k osnovni šoli, kar Trzin trenutno najbolj potrebuje. Tudi nakup stare šole za potrebe vrtca je bil po mojem mnenju napaka, saj stavba z okolico ni primerna za tako namembnost. Mogoče je bil nakup res ugoden in bi bil, če bi nam sredstva ostajala, dobra nalozba, v sedanjem trenutku pa je to zelo draga začasna rešitev enega najbolj perečih problemov v Trzinu. Ta problem bi med drugim lahko rešili tudi z razpisom koncesije za vrtec. Drugače se

večina svetnikov po svojih najboljših močeh trudi delati v dobro Trzina oziroma njegovih občanov. Mislím, da bi k kvalitetnejšemu delu pripomoglo predvsem bolj popolno gradivo z dokumentiranimi ocenami strokovnjakov.

Za kaj si prizadevate kot občinski svetnik?

Predvsem si prizadevam, da bi se Trzin razvijal v smeri izboljšanja kvalitete življenja sedanjih občanov. Trudim se, da v Trzinu ne bi prevladala moč kapitala, pa naj bo to domačega ali tujega, ko bo ta usmerjena predvsem v hiter zaslužek, ne glede na obremenitev našega prostora in okolja. Občanom je potrebno dati čim več možnosti za sodelovanje pri upravljanju svojega kraja, kar je po mojem mnenju bistvo lokalne samouprave.

Zavzemam se tudi za red v naši občini, da bi se zakoni spoštovali in se ne bi uveljavljali rek, da so zakoni zlot, da se kršijo. Vem, da je v Trzinu veliko ljudi, ki se jezijo na nered, saj sami spoštujejo zakone in predpise in imajo zaradi tega veliko dodatnih stroškov ter problemov, listi pa, ki se na zakone in predpise poživljajo, pa imajo svoje probleme rešene in še ceneje so prišli skozi.

Prizadevam si tudi za premišljeno in transparentno porabo proračunskih sredstev.

In vaš prosti čas?

Večino prostega časa, imam ga zelo malo, preživim z družino doma ali pa se skupaj rekreiramo. Radi smučamo, kolesarimo, plavamo in potujemo. Nekaj vikendov na leto pa preživim skupaj s prijatelji na regatah jadrnic v severnem Jadranu.

PREDLOG ZA ENOTNO UREDITEV TRZINA Z INFORMATIVNIMI TABLAMI

Celostna podoba usmerjanja v industrijski coní Trzin je zasnovana kot trajen, jaseñ in razpoznaven sistem. Tako funkcionalno in kot posledica tega tudi oblikovno je sistem poenoten in likovno izvirno. S svojo minimalistično podobo se neodvisno postavja v prostor in tako poudarja svoje sporočilo.

Sistem je zasnovan kot sklop štirih elementov:

- Informacijska tabla
- Usmerjevalne table
- Končne table
- Table ulic

Informacijska tabla je element, ki edini od naštetih s svojo dinamično obliko poskuša vzbuditi pozornost. Je ključ do sistema, postavljena na vstopu v IOC Trzin.

Obiskovalec se ob njej zaustavi in dobi osnovne informacije o iskanem cilju.

Na lipkovnici poišče podjetje, ki ga išče, na zemljevidu pa se mu prižge osvetljena dot do cilja. Cilj je v eni izmed con, ki so

označene z različnimi barvami. Sedaj le še sledi barvnim puščicam na naslednjem elementu, usmerjevalni tabli. Na tej tabli so v poenoteni obliki zapisana podjetja, puščice, ki kažejo smer pa so kot negativ v barvi iskane cone. Na cilj obiskovalca opozori končna tabla. Tabla sloji pred postopjem podjetja in nosi njegovo ime. Tabla lahko označuje štiri podjetja na enkrat. V različnih conah so nekateri detajli table različno obarvani.

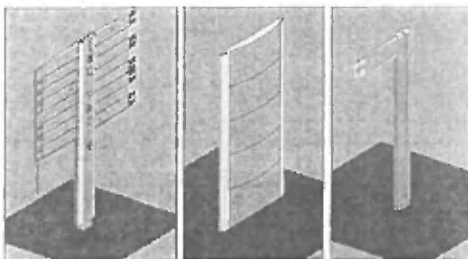
Table ulic sporočajo ime ulice v katero vstopamo, ali v kateri se nahajamo.

Skupna značilnost usmerjevalnih končnih in tabel ulic je njihova v prostoru ponavljajoča se vloga. Kot take pa morajo biti tehnično in

oblikovno preproste. Zgrajene so iz enakih, na različne načine uporabljenih elementov, kar ob znižanih stroških zagotavlja visoko estetsko in uporabno vrednost, saj prostor lozadevno poenoli in ga naredi razpoznavnega.

Vsi uporabljeni materiali so visokokakovostni, korozijsko odporni in zagotavljajo dolgo življensko dobo izdelka z nizkimi stroški vzdrževanja.

Avtor predloga za omenjene table je Kristjan Čuk po naročilu podjetja Amicus d.o.o.

Od leve proti desni: usmerjevalna tabla, končna tabla in tabla ulic

USPEŠNA TURISTIČNA PREDSTAVITEV TRZINA

S pomnim se, kako so se nekaterim v Trzinu zdele utopične ideje o tem, da bi si Trzinci uredili lastno smučišče, da bi Trzin postal občina, da bi šli Trzinci na Kilimandžaro ... Še bi lahko našteval in videli bi, da je kar nekaj, sprva precej sanjskih idej, dobilo trdna tla pod nogami in da so se ob zagnanem delu nekaterih posameznikov uresničile. Tudi za idejo, da bi Trzin postal turističen kraj, je še zdaj marsikdo prepričan, da ni uresničljiva

... nato pa jim je dobrodošlico zaželela še predsednica Turističnega društva Jožica Valenčak

navzočim predstavlja trzinsko turistično društvo in projekti organizacije in razvoja turizma v Trzinu, ki je bil predstavljen tudi v izredni številki Odseva. Goste smo seznanili tudi s trzinsko zgodovino, njegovim gospodarskim položajem in z življenjem Irzinskih društev. Ob petju, ki je naležljivo k sodelovanju pritegnilo skoraj vse navzoče, in ob spročenih salah so si gostje ogledovali priložnostno fotografsko razstavo v Trzinu, na kateri so bile, med drugim, predstavljene tudi nekatere od fotografij Trzina, ki so prispele na nalečaj Turističnega društva, največ pozornosti pa so pri-

V pričakovanju gostov

prišlo. Kar se tiče sedme sile, ni bilo ravno televizijcev, bili pa so predstavniki večine najpomembnejših časopisov, ki pokrivajo naše območje. Kozarci so se lesketali in moralo je dvigovala harmonika Uroša in Mihe, ki sta v narodnih nošah veselo godla znane napeve. Povabljenih turističnih republiških funkcionarjev in delavcev iz sosednjih turističnih društev, izjemo je delala predstavnica Turističnega društ-

Goste je v GŠ Trzin sprejel ravnatelj Franc Brečko

Tisti, ki smo se 29. oktobra udeležili turistične predstavitve Trzina, pa v večini nismo več prepričani, da iz te moke ne more biti kruha. Nekaj pogojev za dosego cilja je in ker smo Trzinci znani kot trmasti ljudje in dobri organizatorji, ni povsem izključeno, da Trzin ne bi kdaj zaživel tudi kot turistični kraj.

Vse se je začelo nekaj pred desetimi uro pred okrepčevalnico Barca. Z vseh strani

Pevci kvarteta Kapelski fantje

va iz Komende, ni bilo, prišli pa so gostje iz občine Sv. Jurij ob Ščavnici, ki jih je župan Anton Peršak prisrčno pozdravil, saj so prišli iz njegove rojstne občine.

Gostje so se na obisk v našem kraju skrbno pripravili, saj so bili v delegaciji poleg župana in predsednika Turističnega društva tudi pevci kvarteta Kapelski fantje s harmonikarjem, eden od gostov pa je bil zadovoljen tudi za dobro voljo, saj nam je v sočnem prleškem narečju bral anekdote in smešnice iz njihove občine. Led je bil ob ubranem petju, smehu in prisrčnih pozdravnih govorih hitro prebit in predsednica Turističnega društva Trzin Jožica Valenčak je

tegovale dobrole, ki so jih za to priložnost prispevale okrepčevalnica Barca, nekatere trzinske gospodinje in nekatera gostinska in Irgovska podjetja iz Trzina. Gostom smo želeli povedati in pokazati kar največ, vendar je bilo treba pohiteti, saj nas je že čakal avtobus za turistično vožnjo po našem kraju.

Za predstavitev posameznih Irzinskih zanimivosti med vožnjo z avtobusom je skrbel Tone Ipavec in izkazal se je za dobrega poznavalca Irzinske preteklosti in Irzinskih domačij. Njegovo pripovedovanje je bilo zanimivo in verjetno bi lak opis lahko pritegnil pozornost še drugih obiskovalcev Trzina. Izkazalo pa se je

Najprej je goste pozdravil trzinski župan Tone Peršak ...

smo prihajali Irzinski turistični zanesenjaki, predstavniki Irzinskih društev in družbenega življenja pa tudi nekateri gostje iz sosednjih občin in celo nekaj novinarjev je

V župnijski cerkvi sv. Florjana so gostje pazljivo prisluhnili župniku Pavletu Rtu

Goste je pred hišico PD Onger Trzin nagovoril njegov predsednik Rudi Schoss

tudi, da bi se dalo o posameznih točkah v Trzinu povedati še precej več, tako da tudi sprehod ali pa vožnja z zapravljiščkom ob dobrem poznavalcu Trzinskih zanimivosti ne bi bil dolgočasen. Avtobus je najprej zapeljal do trzinske osnovne šole, kjer je goste pozdravil ravnatelj Franc Brečko. Ob pomoči nekaterih sodelavk in tudi učenk je predstavil osnovno šolo, njeno dejavnost in

Obisk jezikovne šole Niansa

ludi načrte za razvoj turističnega podmladka. Neizprosni urnik pa je narekoval nadaljevanje poli in vožnjo z avtobusom po Mengeški cesti in nato po Jermčevi cesti do cerkve, kjer je goste pričakal župnik Pavle Krt, s cerkvenega kora pa jih je z Ave. Manjko pozdravil operni pevec Marjan Breznik. Župnik je predstavil zgodovino in

Obisk podjetja Simps'S

umetnostne zanimivosti Trzinske cerkve, za popolnico pa je vsem razdelil še razglednice s cerkvi. Sledila je vožnja za hribom in skozi Zare-

ber v novo naselje, kjer je bil postanek pri hišici planinskega društva Onger. Predsednik društva Rudi Schoss je predstavil društvo in gostom razkazal spominsko sobo prof. Tinele Orla. Nekaj besed o tem vidnem trzinskem gorniku in kulturno-prosvetnem delavcu je spregovoril še Stane Mesar. Avtobus pa je

Obisk pivnice The Old London Pub

že vozil po Kicirčevi ulici in naprej po obvoznici v industrijsko cono. Najprej smo obiskali jezikovno šolo Niansa, kjer sta nam lastnika šole Helena Hribar Marinšek in Marko Marinšek podrobno predstavila delo šole, njene programe in dosežke. Na goste je zelo dober vtis naredila tudi predstavitev sanitetnega centra Simps's, ki so si ga ogledali pod vodstvom direktorja Živka Savica, zatem pa so se kar peš sprehodili mimo piramide do pivnice The Old London Pub, kjer jih je pozdravil direktor

"Gasilska slika"

Na dvorišču gostilne Narobe se je predstavil tudi Teater Cizama

Župana sta se z zapravljiščkom odpeljala na ogled starega dela Trzina

Igor Reščič. Razpoloženje med udeleženci izleta je bilo prav pristrčno, saj so se lastniki vseh obiskanih podjetij izkazali tudi kot dobri gostitelji. Prav vsi so goste postregli tudi z najrazličnejšimi dobrotami, seveda najpogostjeje v tekoči obliki, in prepričani smo, da ne bo nihče mogel reči, da smo v Trzinu skopuhni in »voherni« Gorenjci. Težave so bile le s časom, saj so se obiski

Zdravilca trzinskega župana

povsod tako zavlekli, da smo se morali odpovedati obiskoma še dveh trzinskih podjetij Tesarstva Lap in družbe Biring Invest. Čas je kar prehitro mineval in organizatorji so nas opozarjali, da nas pri Narobetu že čakajo. Ob prihodu na dvorišče te najbolj znane Trzinske gostilne so nas pozdravile trzinske narodne noše z zapravljiščkom in harmoniko, člani gledališke skupine Ci-

Zapeli so tudi Kapelski fantje

zamo pa so prikazali svoje žonglerske in druge spretnosti. Po predstavi sta se župana obah občin zapeljala z zapravljiščkom Franca Florjančiča po okolici gostilne,

Prijateljski stisk županov

drugi pa smo se preselili v gostišče, kjer se je družabni program nadaljeval med obroki slastne pojedine po pristnih domačih receptih. Glasovi Kapelskih fantov – Jožeta, Milana, Ludvíka in Tončka so se menjavali s pejem in recitacijami Marjana Breznika in čeprav so najprej izjavili, da ne znajo zapeti Trzinke, smo jo na koncu ubrano zapeli prav vsi.

PRAZNIČNI POGRINJKI

Turistično društvo Trzin bo 24. novembra 1999 ob 17. uri v avli osnovne šole Trzin pripravilo predavanje **Praznični pogrinjki – gostje prihajajo**. Načrtujemo tudi prikaz adventnih venčkov in drugih božičnih in novoletnih okrasov

Župana občine Sv. Jurij ob Ščavnici Slavka Mihaliča smo ob koncu obiska v Trzinu vprašali o njegovih vtisih s srečanja. Dejal je da so bili prijetno presenečeni, ko so dobili vabilo za obisk v našem kraju, hkrati pa je opozoril, da sta si obe občini v določenem pomeru podobni. Obe sta mladi, imata približno enako število prebivalcev – v občini Sv. Jurij ob Ščavnici živi približno 3.100 prebivalcev, prav tako pa sta tudi relativno majhni, čeprav njihova občina nekajkrat presega našo, meri namreč 52 km² in združuje kar 24 naselij. Povedal je, da se prebivalci njihove občine v glavnem ukvarjajo s kmetijstvom in vinogradništvom, da industrije nimajo pa tudi obrtnih podjetij je malo. Ker nimajo toliko dohodkov, si večjih naložbenih posegov ne morejo privoščiti, vendar je v njihovi občini, po nite govem mnenju, prijetno delati, saj ljudje tudi radi sami veliko naredijo. Seveda pa je na področju turizma, saj lahko gostom marsikaj ponudijo, od prijetne narave do vrhunskih vin in iz vrstne kulmarike pa do najrazličnejših zanimivosti. Tu še zlasti velja omeniti Blaguško jezero, baročno cerkev sv. Duha, etnološki muzej in kmečki muzej na prostem, zelo veliko zanimanja pa priteguje tudi obnovljeni leseni mlin na veler na Stari gori. Ocenil je, da ima tudi Trzin možnosti za razvoj turizma, presenečeni pa so bili nad hitrim razvojem nasega naselja. Poudaril je, da je trzinska občina bogata in da ima očitno dobre gospodarje. Presenečeni so bili nad trgovskimi in podjetniškimi zmogljivostmi v industrijski coni Trzin, za katero meni, da se bo uspešno razvijala še naprej. Dejal je, da so tudi pri njih navdušeni nad idejo o pobratenju obeh občin, ne nazadnje tudi zaradi tega, ker poznajo našega župana Antona Peršaka še iz šolskih let, ki jih je prebil v Prteklii. Povedal je, da bodo prihodnje leto ob občinskem prazniku občine Sv. Jurij ob Ščavnici na pobratenju občin. Ocenil je, da bi lahko sodelovali na številnih področjih, še zlasti pa na kulturnem in seveda tudi na turističnem.

'KVASENICA ZA PONOS IN RAZMISLEK

Gostje iz Sv. Jurija ob Ščavnici so nam prinesli vino in kvasenico. Slovar slovenskega knjižnega jezika razlagata, da je to jed iz kvašenega razvaljanega testa s skutinim namazom, znana v vzhodni Sloveniji: gibanice in kvasenice. Zene Jurjevčanov ob Ščavnici so nam prinesle za pokušino kvasenico. Ponosno so nam jo izročile. Seveda so poskrbeli tudi za vino – renski in laški rizling, traminec in chardonnay, saj prihajajo iz osrednjih Slovenskih goric, kjer imajo že 750 let razvito vinogradništvo. Najbolj me je zanimala kvasenica, ki bi jo rada predstavila Trzincem. Opisana je v knjigi Slovenske narodne jedi in v knjigi Od bujate repe do gibanice. Poklicala sem še izletniško kmetijo Novak in prijazna gospa mi je povedala, da je to njihova vsakdanja jed. Za največje praznike tudi oni pečejo potico. Kvasenico so nekaj pekli v kmečkih pečeh. Te imajo najboljši okus. Kvasenica je pripravljena iz kvašenega testa, kar nam pove že samo ime, vendar drugič vzhaja na loparju in šele nato jo obložijo z nadevom iz skute, jajc in smetane, ki ga razmažejo po testu, naredijo

rob iz testa in spečejo, če je le mogoče, v krušni peč. Slovenci smo pre malo ponosni na naše žgance, joto, ričel, oharo, zlinkrofe, police, štruklje itd., nenazadnje tudi na kvasenice. Če pogledamo biološko vrednost kvasenic, so v njej zastopani ogljikovi hidrati, maščobe in beljakovine, in tako je ta jed vredna posnemanja, primerna za malico ali poobede. Če pa bi h kosu kvasenice dodali jabolko, dobimo še vitamine in minerale in tako polnovreden obrok. Bolj prijazna mi je kvasenica, kot pa čevpčiči, srbski pasulj, pizze, hamburgerji, evrokrem in še bi lahko naštevala.

Morda se je vredno potruditi in Trzince navdušiti za peko kvasenic in trzinske kmete za izdelovanje skute. Naš župan prihaja iz Slovenskih goric in zakaj ne bi iz tega območja povzeli in uvedli v naše jedilnike te preleške jedi. Lahko bi ob šoli posadili še vinsko lrtlo in turizlom bi imeli pokazati kaj več, obenem pa bi bil to lep spomin na prvega trzinskega župana. Sredi Ljubljane so trto posadili ljudje iz teh krajev.

Iva Dolenc

Turistično društvo Trzin se zahvaluje podjetjem, ki so sodelovala pri turistični predstavitvi Trzina:

- Gostilna Pr' Jakov Mel,
- Mesarija Arvaj,
- Mesarstvo in Irgovina Kmetič,
- Slaščičarna Oger,
- slaščičarna Rožle,
- domača pekarna Kralj,
- pekarna Pečjak,
- okrepčevalnica Barca.

**OPOZARJAMO VAS,
DA BO IMELA
13. JANUARJA 2000
V ŽUPNIJSKI
CERKVI SV. FLORJANA
V TRZINU
KONCERT
NAŠA SOKRAJANKA,
OPERNA PEVKA
ANA PUSAR JERIČ.
VEČ O TEM DOGODKU PA V
NASLEDNJI ŠTEVILKI ODSEVA**

INTERVJU z univ.dr.med., specialist pediatrije in kardiologije SLAVKOM POPADIČEM

Poleti ste se podali čez Ocean, v Kanado. Ste tja potovali službeno ali zgolj iz zasebnih razlogov?

Mož obisk Kanade je bil zasebne in obenem tudi strokovne narave. Obiskal sem hčer Lučko, ki v Torontu dela in živi z družino že dalj časa. Po izobrazbi je univerzitetna profesorica in doktorica matematike in računalništva, in nanjo sem zelo ponosen. Kot priznani strokovnjak mi je omogo-

čil sprejem in kontakte z zdravniki Univerzitetne pediatrične in kardiološke klinike v Torontu, tako da je moj obisk postal tudi strokovno obarvan.

čil sprejem in kontakte z zdravniki Univerzitetne pediatrične in kardiološke klinike v Torontu, tako da je moj obisk postal tudi strokovno obarvan.

Kako so tuji strokovnjaki sprejeli vaše delo?

Na enem izmed srečanj sem prikazal rezultate iz preventivnih kardioloških pregledov, opravljenih s pomočjo *Cholesterol LDH-a*. Zanimivo je, da je kar pri 29 % pregledanih (ki so bili klinično zdravi) rezultat pokazal spremenjen maščobni profil (kar pomeni na primer povišan LDL holesterol in nizek HDL holesterol). Temu lahko sledi proces poapnenja žil (arterioskleroze) in posledično srčni ali možganski infarkt.

Seveda je zgodnje odkrivanje omenjenih sprememb in preventivni ukrepi zelo pomembni dejavniki, ki lahko nemalokrat preprečijo marsikatero kasnejšo hudo okvaro organizma. S strani ameriških strokovnjakov smo bili zaradi delovanja na preventivnem področju medicine delčnic pohvale.

Ste prinesli iz Kanade kakšen nov, izpopolnjen medicinski pripomoček, ki pri nas sicer še ni v splošni uporabi? Naročil sem ikvini in akupunkturni laser ("Light amplification by stimulated emissi-

on of radiation). Upam, da bom z njim pripomogel k boljšemu izvajanju svojega dela.

Ste se na obisku v Ameriki udeležili tudi kakšnega strokovnega seminarja ali predavanja?

Da, udeležil sem se seminarja iz komplementarne medicine, akupunkturo. Za razliko od naše države je v Kanadi komplementarna medicina namenjena veliko pozornosti. Razvija se kot dopolnilo h klasični medicini. Pri nas je na primer zdravljenje z laserji omejeno zgolj na klinike in bolnice, medtem ko se v ambulantni praksi uporablja le redko. S tem je dostopnost pacientom veliko zmanjšana. V Kanadi je privatna medicinska praksa zvečine vezana na vrhunske medicinske strokovnjake. Vsi so socialno zavarovani ... Na drugi strani Oceana je na primer pravica do

"drugega mnenja" (second opinion), ki je pri nas za enkrat še bolj formalnost, že zelo udomačena.

In vaši splošni vtisi o Kanadi? Je tudi vas prevzela presunljiva lepota narave? Česa se boste spominjali še dolgo?

Kanada je izredno prostrana dežela, ki je glede na svojo velikost relativno slabo naseljena. Center naselitve je gotovo Toronto (ki ima približno 3 mil. prebivalcev). Zanimivo je, da je mesto zgrajeno zelo prijazno; ponaša se z zelo velikim številom travnatih površin. Poleg

lega je prebivalcem mesta namenjenih veliko rekreacijskih površin (igrišča za nogomet, tenis...) Med nizkimi hišami so večja območja parkov, ki jih prepredajo reke. Visoke stavbe se nahajajo le v samem poslovnem centru mesta, imenovanem Downtown. Tam sem si tudi ogledal trenutno najvišjo zgradbo na svetu, ki je visoka kar 457m. Seveda ne smem pozabiti omeniti jezera Ontario, ki se po velikosti lahko primerja z Jadranskim morjem. Na njegovem bregu ima človek v resnici občutek, kot bi stal na obali morja. Ogledal sem si tudi Niagaraške slapove in pa Safari, ki je od mesta oddaljen le kakšno uro. To so le glavne stvari, ki jih verjetno res še dolgo ne bom pozabil. Potem pa so seveda še tisti drobni utrinki, ki so mi ostali v zavesti ...

Morda veste, od kod izvira ime glavnega kanadskega mesta?

Ja, mislim, da "Toronto" izvira iz indijske besede, ki pomeni srečanje. Težko bi našli primernejše ime za to mesto, ki je v resnici stičišče ogromnega števila različnih ras, kultur, nacionalnosti, verskih prepričanj ... Prijazno je vsem prišlekom, zato ni čudno, da pride letno v Kanado s selega sveta okrog 250 000 ljudi.

Kakšno vdušje vlada med prebivalci Kanade?

Mnenje, ki sem ga med obiskom dobil o prebivalcih Kanade, je zelo pozitivno. Mislim, da so zelo prijazni, vijučni in kultivirani ljudje. Eden izmed zgovornih dokazov za to je na primer vzorno urejen promet. Nikjer gneče, nestrpnega prehitavanja... Ceste so skrbno vzdrževane, široke od dva do osem pasov. In ko sem na javnih mestih opazil napis, kol je "Keep smiling!", nisem mogel verjeti svojim očem. Kanada je resnično prijazna dežela.

Katja Rebec

VEČNI MLADENIČ: PRIMOŽ ULAGA

Najbrž ga ni med vami, ki ne bi vedel, kdo je Primož Ulaga. Verjetno pa ste le redki, ki veste, da večino delavnega dne prav ta Primož Ulaga preživi v Irzinski coni, kjer ima svoje podjetje. Pa pojdemo od začetka.

Primož se je rodil leta 1962 v Kamniku pod Krimom, kamor je tudi hodil v šolo. S skakanjem je začel precej pozno, šele pri desethletjih, prej pa se je ukvarjal s podobnimi igrami, kot se ukvarjajo vsi otroci, ki živijo na vaseh: pozimi smučanje in sanžkanje, poleti nogomet in plavanje v bližnjem poloku.

Včasih so bile zime drugačne kot danes. Bilo je več snega, mraz je bil hujši, in včasih si pomislili, da zime ne bo nikoli konec. In so fantje delali svoje skakalni ce. Saj veste, če hočeš smučati na domačem bregu, je treba delati, garati, teptati.

Preden je bila proga kolikor toliko pripravljena za smučji, so bili že vsi utrujeni, pa še tema je hitro pozimi. Če pa hočeš skakati, pa narediš samo ozek trak z vmesnim kupčkom, pa je veselje tu. In tako je Primož začel skakati. Ker ga je to začelo veseliti, so ga starši vpisali v skakalni klub Ilirija v Ljubljani in takrat se je začelo zares.

V Ljubljani je obiskoval športno gimnazijo, ki je bila namenjena vsem tistim, ki so živeli in dihali za šport. Seveda so se učili, vendar je bila ta šola prilagojena delovnemu ritmu športnikov. Tako jih pozimi niso preveč obremenjevali z učenjem, spomladi in v jeseni pa so presedeli precej časa za knjigami. Tako je Primož v šoli videval Boruta Petriča, Jureta Franka, Borisa Strela, Mirana Tepeža, same znane športne junake. Ko je bil star 16 let, je skočil (dobesedno) v mednarodne skakalne sfere, kjer se mu je življenje obrnilo na glavo. Začela so se potovanja, spoznavanje novih dežel, zanimivih ljudi, začelo se je pravo skakalno življenje. Vedno se je dobro razumel tako s trenerji, kot s kolegi iz moštva, vendar če danes pogleda nazaj, ugotavlja, da je šport samo biznis, tako kot vse druge stvari v življenju. Se spomnite, ko smo leta in leta nazaj gledali prenose skokov in se tresli, ko so naši drselci po vzletni stezi? Mi smo videli samo

mladeniče, ki so imeli toliko poguma, da so se spustili po tisti nemogoče visoki strmini brez kril, brez padala, brez slahru. Ampak resnica je drugačna, ozadje je drugačno. Sportnik je figura za vse vodstvo, je le številka med mnogimi številkami. Tu nisi več Primož, pa Jure, pa Boris, tu si zlata kolajna,

olimpijska kolajna, deseto mesto. In lemu primerno si tudi nagrajen. V času, ko je Primož skakal, je imela SFRJ poseben sklad za plačevanje uspešnih športnikov, potem so imeli še štipendijo od smučarske zveze, tudi ELAN je imel posebne štipendije za svoje najuspešnejše varovance. Torej fantje večjih finančnih težav niso imeli. Primož je mislil vnaprej, saj je vedel, da tako življenje dolgoročno ni perspektivno in da bo prišel čas, ko bo treba skakanje opustiti in se posvetiti družini. Biti skakalec ni isto, kot biti odvetnik ali zidar.

pektivno in da bo prišel čas, ko bo treba skakanje opustiti in se posvetiti družini. Biti skakalec ni isto, kot biti odvetnik ali zidar.

Imaš mnogo manj časa, da si ustvariš trdne temelje za bodočnost. Zato je že pri dvaindvajsetih letih imel lasno stanovanje in dokaj urejene finančne razmere. Ko si mlad, si poln entuziazma, pri sedemnajstih te veseli potovanje samo, le veseli turneja po Kanadi, Ameriki, Japonski. Ne razmišljaš. Toda Primož je skakal 20 let in na koncu motivacija ni le kolajna, na koncu je motivacija ljudi denarna korist.

Verjetno bi še vedno lahko skakal, vendar se je pri tridesetih vendarle odločil, da se bo posvetil družini (sin Nik je

star 10 let), svojemu domu v Črnuški gajni in podjetju, ki ga je odprl v IOC Trzin leta 92. Ukvarja se s trženjem reklam med televizijskimi prenosi športnih prireditev, ureja pogodbe za športnike, ukvarja se s celostnim oglaševanjem za razne naročnike - med njihove najbolj znane stranke spadata tudi Naf Naf in Cheygnon. Rad igra tenis, rad teče v naravi. Ne razmišlja veliko o svoji preteklosti in raje gleda v prihodnost. Še vedno je takšen, kot ga poznamo z malih ekranov, je da je zdaj poslovnež. Resnično izgleda kot večni mladenič.

Njegov nasvet je: Ni dobro nahitro uspeti, pustimo, da uspeh pride sam. Če dosežemo cilj prekmalu, izgubimo motivacijo, brez motivacije pa vemo, kako je.

In kol vedno - moja končna misel: Kaj je z našimi nacionalnimi mediji? Ali so brez idej, da ne izkoristijo vsega znanja, ki se je v lehi letih nabralo v Primožu? Zakaj nam ne dajo pozimi tako izkušenega skakalca v eter, da bi komentiral prenose skokov? Kaj je narobe z našo nacionalko? Če se ne strinjate z mano, pojdite vprašat, kaj počne odlični Jens Weißflog!

Nuša Matan

FRANC TEKAVEC: ŽGANJEKUHA JE V NAŠI RODBINI

»BAHNE« Reklama, ki jo lahko pogosto vidimo. Ste se že kdaj spraševali o njej? Brez odvečnih besed, brez priveskov in olepšav. Samo BAHNE. Naj vam razčistim pojme in razsvetlim vaše bistroumne možgančke. Bahne je registrirana blagovna znamka podjetja, ki ga vodi g. Franc Tekavec, in sicer gre za žganjekuho. Sicer pa je Bahne tudi hišno ime rodbine gospoda Tekavca.

Gospod Franc je moj sosed, vendar si – žal – doslej nikoli nisem vzela dovolj časa, da bi spoznala tega izredno inteligentnega in razgledanega človeka. Pravzaprav sploh ne vem, koliko Trzinčev ga pozna, ampak globoko vam polagam v srce: če boste kdaj imeli čas, spregovoriti z njim nekaj besed, si le vzemite čas. Gospod je res prijazen in zgovoren, in prepričana sem, da bi prav vsak od vas našel primerno temo za pogovor z njim.

Gospod Franc ni rojen Trzinčec. Rodil se je na Rudolfovem nad Rakitno pred trinpetdesetimi leti. Med štirimi otroki je bil najmlajši. Rad se spominja svojega otroštva, ki je kar prehitro minilo.

UČITELJEVANJE

Diplomiral je iz industrijske pedagogike, kar zveni mogoče malo čudno, vendar so v podjetju takrat potrebovali človeka s takšno izobrazbo in g. Tekavec je bil več kot primeren za takšno delo.

Kot namestnik ravnatelja in predstojnik odseka je učiteljeval v Poklicni šoli v Domžalah (današnji t.i. Texas). Deset let je bil šolnik, kot se je izrazil, in iz tistih časov ima še vedno zelo veliko prijateljev, mnogo njegovih takratnih učencev pa je danes povezano z njim preko poslovnih slikov.

Delo učitelja je imel rad, vendar pa se je to njegovo službovanje dogajalo ravno v času, ko je potekal prvi šolski štrajk v Sloveniji in – seveda – ravno na tej šoli. G. Tekavec ni slaval, je pa učitelje javno podprl, saj je menil, da je bila stavka upravičena. Zaradi velikih pritiskov med sodelavci in vedno slabših medsebojnih odnosov je takrat iz šolsstva odšlo veliko učiteljev in tako tudi g. Tekavec. Takratne razmere pa niso dovoljevale, da bi učitelji smeli zapuščati šolsstvo, ker je bilo učiteljskega kadra premalo. Za-

lo je bil sam uradno imenovan za pomočnika ravnatelja domžalskega internata, čeprav v resnici le uslanove od znotraj ni videl. Dejansko je delal v Komunalni v Kamniku.

ŽGANJEKUHA

Žganjekuha je v družinski tradiciji. Prvi znani žganjekuhec v družini je bil Žonta iz začetka prejšnjega stoletja, zato se po njem imenuje tudi ena od njegovih najbolj znanih pijač.

Kasneje se je doma vedno kuhalo žganje, danes pa je edini iz družine, ki se tudi poklicno ukvarja s tem delom. Ima pet redno zaposlenih in vesel je, da mu je v podjetju uspelo združiti delo in družinsko vzdušje.

Bahne dela izključno žgane pijače, razvija pa tudi nealkoholni program (darila iz stekla in lončevine). Lončevino zanje izdelujejo v LKC Velika Poljana, je ročno izdelana, g. Tekavec osebno oblikuje podobe slekenc, vrčkov in kar je še takih drobnih, zanimivih detajlov. Sam tudi meša žganje in sestavine. Po duši pa ni komercialist, zato je to delo prepustil tustim, ki imajo več žilice za lake svlari.

Žganje kuhajo na Bizeljskem, ga pripeljejo na sedež podjetja v Trzin, kjer mu dodajajo sestavine (na primer zeliščni izvlečki za žonto, borovnice za borovničevce, med...). Tam sem tudi prvič poskusila leranov deseri, ki

vam ga toпло priporočam za mrzle zimske večere.

Največji kupec Bahnetovih izdelkov je Kompas MTS (Duty Free shop) in zamislite si lahko skrbri, ki jih imajo najrazličnejša podjetja ob vstopu v tako čaščno Evropo. Praktično bo pri nas ostalo brez dela 14.000 ljudi.

... IN PROSTI ČAS

G. Tekavec je član Rotary kluba. Članstvo v njem je namenjeno združevanju ljudi v humanitarne namene in g. Francu je članstvo v njem v čast in ponos.

V mladih letih se je ukvarjal z alpinizmom, ker pa se je ponesrečil (ne pri tem športu), je moral to aktivnost opustiti. Sčasoma se je začel tudi bati višine in sprizjnil se je s tem, da ga skala ne bo več videla. Zato pa se s toliko večjim veseljem ukvarja z lokostrelstvom.

Ni včlanjen v nobeno politično stranko, kol vsak človek pa ima določene simpatije do nekaterih političnih struj. Seveda pa intenzivno spremlja vse dogajanje na naši in tuji politični sceni.

Članek je kratek, vem, ampak verjemite, sam pogovor je bil nepozaben.

Nuša Malan

PREDAVANJE DUŠICE KUNAVER ZA LJUBITELJE NARODNEGA BLAGA

V četrtek, 21. oktobra, je v trzinski dvorani znana zbiralka narodnega blaga Dušica Kunaver skupini Trzinčev, ki so si vzeli čas, predavala o slovenskih ljudskih šegah in modrosti. Opozorila je na bogastvo, ki se ga niti ne zavedamo in ki so ga počasi, a vztrajno kopicili rodovi naših prednikov, zdaj pa dokaj hitro beži in izgineva v pozabo. Govorila je o nekdanji tesni povezanosti našega človeka z naravo, z njenimi letnimi časi in pogoji, ki jih je narekovala takratna družbena urejenost. Predavanje Dušice Kunaver je bilo izjemno toпло in doživeto, poslušalce pa je celo pripravila do tega, da so skupaj zapeli nekaj lepih starih slovenskih narodnih pesmi.

Predavanje

je bilo res zanimivo, in škoda je, da ni prilegnilo še drugih.

Turistično društvo Trzin načrtuje še več podobnih predavanj. Med drugim bo verjetno za marsikatero gospodinjino zanimivo predavanje, ki bo 24. l.m. in na katerem bo g. Iva Dolenc predstavila novoletne pogrinjke in adventne venčke.

MŠ

Človekova zunanost se kaže v zrcalu, njegova duša v žganju.

Korejski

ALI VESTE, OD KOD PRIDEJO KARTONASTI OVITKI OD MLEKA IN SOKOV IN KAM GREDO, KO JIH ZAVRŽEMO?

intervju z gospo FELIJO ŠEĀATIN, vodjo odnosov z javnostjo in okoljevarstvom TETRA PAK

Ljudje dnevno zaužijemo kar pet milijard litrov vode, mleka, sokov in drugih tekočih živil. Tetra Pak je razvil embalažo, ki varuje hranilno vrednost in okus pakiranega izdelka. Zato sta postala pakiranje in dostava tekočih izdelkov do potrošnika precej bolj enostavna.

Tetra Pak je del skupine *Tetra Laval*, v kateri sta poleg omenjenega še dva dela: Alfa Laval in Alfa Laval Agri. Prisoten je v več kot 120-ih državah širom po svetu. Podjetje Tetra Pak razvija, proizvaja in dobavlja opremo, ki je potrebna za neprekinjeno predelavo in pakiranje tekočih živil. Nanj se opirata predvsem mlekarstva industrija in pa industrija pijač. Nam, potrošnikom, pa je postal nenadomljiv sinonim za tekočinsko kartonsko embalažo ...

Kako da je sedež podružnice Tetra Paka v Sloveniji ravno in trzinski industrijski con?

Trzin je zelo primerna predvsem zato, ker je zelo blizu Ljubljane, po drugi strani pa je ravno dovolj oddaljen od gneče in hitrega življenja v središču metropole.

Kako so si posamezne naloge razdelile enote celotnega Tetra Lavala med seboj? S čim se pravzaprav Tetra Pak ukvarja?

Tetra Pak je razvil sistem, ki omogoča, da pri enem samem strokovnem viru dobi proizvajalec vse, kar potrebuje za

proizvodnjo linijo, in sicer opremo za predelavo, pakiranje, distribucijo in avtomatizacijo skupaj z inženiringom in montažo ter vsestransko tehnično podporo. Predvsem v zadnjem času se pri Tetra Paku vse bolj zavzemamo tudi za koristno predelavo naših (in drugih) tekočinskih kartonov. In seveda z osveščanjem (predvsem mladih) ljudi na področju varovanja okolja.

Ostala dva dela Alfa Laval in Alfa Laval Agri delujeta popolnoma ločeno od Tetra Paka. Ukvarjata se s podobnimi dejavnostmi, le da imata poudarek na različnih mestih (Alfa Laval Agri na primer bolj na hlevski opremljavi...).

Kdaj so prvi proizvedli Tetra Paka pričeli vdirati v Slovenijo?

Tetra Pak je svojo prvo kartonsko embalažo, imenovano Tetra Classic, predstavil v letu 1952. Naziv Tetra Classic pokriva tetraedralno embalažo in pa tudi stroje, ki jo proizvajajo. Kmalu po predstavitvi je Tetra Pak embalaža pričela vdirati na vsa svetovna tržišča.

Predstavnivštevno oziroma zastopstvo podjetja Tetra Pak smo v Sloveniji us-

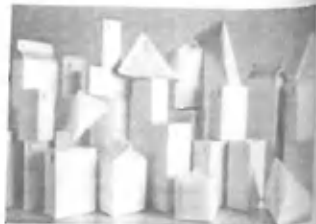
tanovili leta 1992. Tukaj seveda nimamo zahtevnih industrijskih obratov in strojev. Skrbimo zgolj za povezanost odjemalcev (na primer razne mlekarne itd.) z izdelovalci opreme in strojev. Strankam poskušamo nuditi podporo, posredujemo pri prodaji opreme in embalaže, poskrbimo za uvoz nadomestnih delov in podobno. Podjetje je razmeroma majhno, saj kolektiv šteje le 19 uslužbencev.

Kdo je pravzaprav osnoval zamisel o kartonskih embalažah in kje se nahaja sedež podjetja?

Tetra Pak izvira iz Švedske in je še danes družinsko podjetje. Je v lasti vnukov dr. Ruben Rausinga, ki je oče kartonske embalaže. Pravzaprav je on pričel uvajati miselnost, naj embalaža prihrani več, kot stane. Osnovna zamisel je bila, da bi izdelali tubo iz zvika plastificiranega papirja, jo napolnili s pijačo in zapечатili pod nivojem tekočine. Seveda bi celoten postopek potekal v enem samem stroju, ki bi embalažo oblikoval in napolnil z izdelkom.

Ena temeljnih vodil, ki jim sledi Tetra Pak, je varovanje okolja in razumna poraba energije.

Pri Tetra Paku smo prepričani, da je odgovornost vsakega posameznika, da s svojim vedenjem zmanjša ali prepreči negativen vpliv na okolje. Smiselno je varovati svet, v katerem živimo. Za nas pomeni zdravo mišljenje predvsem zmanjšanje količin uporabljenih surovin,

prihranek energije in pa pravilno ravnanje z odpadki. Embalaža Tetra Pak izpolnjuje zahteve vseh štirih možnosti ravnanja z odpadki: zmanjšanje, recikliranje, sežiganje in deponiranje odpadkov. Od maja letos smo povezani s Komunalnim podjetjem Vrhnika, kjer se odvija pilotni projekt kompostiranja.

Veliko časa namenjate osveščanju ljudi, predvsem mladim. V ta namen ste se povezali z mnogimi šolami. Za kakšno vrsto delovanja pravzaprav gre?

Eno poglavitnih vodit, ki jih poskušamo prenesti na porabnike je: EMBALAZA TETRA PAK - VEČ KOT EMBALAZA! Bistvo sporočila torej skriva spoznanje, da tudi ko kartonasti ovitek izpraznimo, morada še ni popolnoma odslužil. Ljudem poskušamo predstaviti nove načine uporabe "odpadkov", ki so po primerni predelavi popolnoma nova surovina. Iz predelanih kartonskih embalaž namreč lahko delamo

nad vse zanimive nove izdelke, kot na primer stenske ure, mize, razna stojala in podobno. Pri osveščanju se osredotočamo predvsem na otroke, saj so prav ti izredno dovzelniki za inovativne pristope. Skozi igro in različne nagradne natečaje jih poskušamo pripeljati do podobnih spoznanj, kot je ta, da je na primer ločevanje odpadkov lahko zelo koristno.

V sklopu šol, ki so se povezale z vašim podjetjem, ni trzinske osnovne šole. So morale šole izpolnjevati kakšne posebne pogoje, da so se lahko priključile projektu?

Šole, s katerimi smo stopili v sodelovanje, so hitrali šole, ki so vključene v projekt Eko šola kot način življenja. Novembra lani smo v sklopu projekta "Otroci za čistejšo okolje" sodelovali na 2. svetovni konferenci Otroci in okolje, v organizaciji Programa za varstvo okolja pri Organizaciji Združenih Narodov. Skozi igro smo tako otroke poskušali nava-

diiti na pozitivno razmišljanje in odnos do okolja.

Tudi v prihodnje vam želim veliko poslovnih uspehov, tako na področju same izdelave in predelave kartonske embalaže, kot seveda na področju osveščanja ljudi!

Katja Rebec

KATARINA KRALJ DOPOLNILA DEVET DESETLETIJ

Letošnji november je slavnosten mesec za Katarino Kralj, Kraljevo mamo, saj je v njem dopolnila 90 let. Slavljenke se je ob njenem jubileju spomnil tudi župan občine Trzin Tone Peršak. V ponedeljek, 15. 11. m., jo je obiskal, ji osebno čestital in ji izročil priložnostno darilo. Kraljeva mama se je ravno sklanjala nad lepo urejen družinski album in obujala spomine in župan Peršak je rad poslušal o nekdanjem življenju v Trzinu. Tudi Kraljeva mama je, kol

se za Trzinko spodobi, še zelo pri močeh in čila. Pošalila se je, da bo posnemala Leona Štuklja, župan pa ji je zagotovil, da bo prav rad prišel na njeno slavlje čez deset let. Katarina Kralj je povila 8 otrok, od katerih jih je 6 še živih – 5 moških in ena ženska. Družinsko tradicijo pa zdaj nadaljuje že tudi dvanajst vnukov in deset pravnukov. Ko so pred dnevi

pri Narodetu praznovali jubilej svoje mame, so sami napolnili poseben prostor. Ker je mama Katarina Kralj vedno cenila pelje, so ji v čast zapeli tudi Kamniški koledniki. Bila jih je res vesela. Pravi pa, da je tudi na splošno zadovoljna z življenjem in da pravzaprav nič posebnega ne potrebuje. Še zdaj rada bere, tuji dnevno časopisje, rada gleda televizijo, še

zlasti pa športni program – tudi nogomet in košarko. Vnuki kar pridejo k babici in njenemu televizorju, saj vedo, da bo gledala šport tudi takrat, ko hočejo njihovi starši gledati filme in druge oddaje. Mama Katarina pa se veselo nasmeha, saj ima rada svoje otroke. Prav rada se povesei z njimi in tudi prisluhne njihovim težavam Čestitkam, ki jih prejema ob visokem jubileju, se pridružujemo tudi člani uredniškega odbora Odseva in ji obljublamo, da bomo čez deset let naredili še en intervju z njo.

NOVA DEJAVNOST NA OŠ TRZIN - NARAVOSLOVNO-RAZISKOVALNI TABOR

Tretješolci so se v septembru zelo razveselili, ko so zvedeli, da bodo morda nekaj dni imeli celodnevno šolo v nekem drugem kraju.

Ponavadi se je šola plavanja za njih preselila na začetek četrtega razreda, vendar je bilo zaradi tega kar nekaj organizacijskih nevednosti. Na aktivno učiteljev tretjega in četrtega razreda smo se že lani dogovarjali o reorganizaciji takega načina in smo želeli organizirati še eno nekajdnevno dejavnost z naravoslovno vsebino. Večina staršev je na roditeljskem sestanku pozdravila tako idejo, in izvedbo naravoslovnoraziskovalnega tabora smo vključili v letni delovni plan šole.

V razširjeni program šole spadajo sedaj štiri take dejavnosti:

- Naravoslovno-raziskovalni tabor za tretješolce
- Poletna šola plavanja za četrtošolce
- Zimska šola smučanja za petošolce
- Taboriško goriška šola za sedmošolce

Zadnje tri dejavnosti so že nekaj let utečene, naravoslovno-raziskovalni tabor pa smo letos organizirali prvič. Pri organizaciji smo upoštevali, da so to mlajši otroci, zato naj bo kraj izvedbe bliže šoli in naj traja samo nekaj dni, da ne bo prihajalo do čustvenih stisk pri otrocih (ali pri starših). Nekateri otroci so prvič preživeli noč ločeno od staršev, to pa je kar velik dogodek na peti k samostojnosti otrok in spoznanju staršev, da bodo otroci nekoč odšli in da je tudi otroštvo minljiva doba. Odločili smo se za ponudbo gostišča Pri Vidergarju, ki je 25 km oddaljeno od Trzin in kjer smo že imeli zimske športne treme. Pozanimali smo se pri šolah, ki so tam že bile, si ogledali prostore ter se podrobno dogovorili o dnevnem redu in ga dopolnili s svojim, lako da so bili otroci ves čas aktivni. Organizirane dejavnosti so bile raznolike, tako kot so različni tudi otroci. Vsak je našel kaj takšnega, kar mu je bilo pisano na kožo.

Glavni cilj pa je bil seveda spoznavanje novega kraja, njegovih demografskih, geografskih, zgodovinskih značilnosti in to primerjati z domačim krajem. Pri tem smo uporabljali raziskovalne metode in naravoslovne postopke. Učenci so dobili delovni zvezek, ki jim je bil poleg učiteljev

živa beseda je pri mlajših učencih še vedno najboljši pristop - vodnik pri delu.

V sredini meseca oktobra smo odšli na naravoslovno-raziskovalni tabor v Vidergo pri Kandršah, kjer smo preživeli tri krásne jesenske dni. Zdelo pa se mi je, da bi otroci uživali, če tudi bi padal dež, ker so bile zanje pomembnejše druge stvari. Na pol je odšlo vseh 48 otrok, ki so se razporedili v tri raziskovalne skupine. Za vsako skupino je od vseljavanja do večernega pokrivanja in nočnega rahlega spanca skrbel a ena učiteljica.

Prvo dopoldne smo si ogledali najbližje sile v Vačah. Otroke je najbolj motivirala zgodba o Janezu s Klenika, ki je našel to silo. V Spodnji Slivni smo se ustavili pri spomeniku, kjer je geometrično središče Slovenije. Isto popoldne smo odšli do živorajsko usmerjene kmetije, po vrnitvi smo si ogledali videokaseto o Telitvi in o čebelarstvu. Po večerji smo imeli spoznavni večer, kjer se je vsaka soba predstavila.

V petek pa smo kmalu zapustili megleno dolino, ker smo odšli na 852 metrov visoko Sveto goro. Pot nam je kazal gozd, ki je otroke opozarjal na sestavo gozdu, lastnosti rasti, učili so se prepoznavati posamezne listave. Po kosilu in počitku je bila medrazredna tekma med dvema ognjema. Oba razreda sta dobila pokal, bilo pa je kar nekaj hude krvi. Po učnih dejavnostih je sledil večer ob tabornem ognju, kjer so nekateri pokazali, da znajo vriskati. Ker je postalo že hladno, smo se zalekli v veliko dvorano v prvem nadstropju gostišča, kjer smo imeli zabavni večer. Pri družabnih igrah je bilo veliko smeha. Pred spanjem smo učiteljice zopet pregledale, če imajo otroci v posteljah sezute nogavice, rjube na pravem mestu, umite zobe, opozorile smo jih na preoblačenje hlač, pa vseeno verjamem, da je bil kdo tri dni kar v istih.

Zadnji dan pa je v goste prišel lovec, starejši gospod zanimivega govorjenja in bogatih življenjskih izkušenj. Odšli smo v gozd, kjer smo si ogledali krmišče, splezali na opazovalnico, videli solnico in spoznali njen namen. Razložil nam je vse o pravilih v lovski družini, povedal nam je, katere živali živijo v lovišču. Najbolj smešno pa je bilo, ko so otroci poizkušali izvabiti zvok iz lovškega roga. Nekaterim je uspelo!

Po vrnitvi smo se zopet dobro najedli, odšli pospraviti sobe, odnesli smo prtljago v pritičje, se še zadnjič zbrali v raziskovalnih skupinah, izvajali naravoslovne dejavnosti (zaznavanje okolja z vsemi čutili). Potem

smo imeli

piknik, podelili velike sladolede mizi, kjer so vse dni najhuj kulturno jedli, in manjše sladolede vsem ostalim in že je bil tu avtobus, poslovlili smo se in se odpeljali do šole, kjer so si otroci in starši padli v objem. Vse se je izteklo najboljšo, nobene nezgode ali bolezni ni bilo. Že na avtobusu so otroci rekli, da bi čez kakšen mesec spel kam šli za tri dni...

Otrokom je laka dejavnost vseh in prispeva k srečnejšemu otroštvu in lepim spominom na osnovno šolo. Seveda pa laka izvedba bremeni denarnice staršev, da pa jim ni bilo potrebno tako globoko seči v žep, je zopet poskrbela občina Trzin, ki je za vsakega posameznika namenila nekaj denarja. Res je lepo, da imajo občinski možje in žene posluh za najmlajše občane. Tudi zaposleni v gostišču pri Vidergarju so izpolnili vsa pričakovanja in pokazali posluh za vse dodatne prošnje. "Krsina izvedba" (kot pravijo v gledališkem svetu) naravoslovnoraziskovalnega tabora je dobro uspevala in jo bomo v prihodnjih letih še ponavljali.

Po vrnitvi smo med učenci izvedli anketo odprtega tipa o vtisih in občutkih. Zapisali so lako:

KAJ TI JE BIL NAJBOLJ VŠEČ?

- Zabavni večer. (Tomaž)
 Prosi čas. (Silva)
 Da sem imela prst na sredini Slovenije (Urška)
 Taborni ogenj. (Brigita)
 Ko smo šli z lovcem na opazovalnico. (Peter)
 Vožnja z avtobusom. (Denisa)
 Najbolj mi je bilo vseh vse. (Laura)
 Zabavna večera. (Matic)
 Soba, v kateri smo živeli. (Klavdija)
 Ko smo šli na pohod na Sveto goro (David)
 Da smo zmagali pri igri in dobili pokal. (Tajda)
 Spanje. (Žiga)
 Ko sem zvedela, da je naša miza zmagala. (Anja)

KAKŠNA JE BILA HRANA?

Večina je napisala, da je bila dobra, zelo dobra, zelo, zelo dobra, odlična, perleknina, dva pa sta napisala, da je bila zanič. (KOMENTAR: Ob prituđu so nam

ne pokazal jedilnik in nas vprašali, če je dobro sestavljen; pozanimali so se, če ima kdo dieto ali alergijo na kakšno hrano. Jedilnik je vključeval raznovrstna živila, koristna za normalen telesni razvoj

KDAJ SI BIL ŽALOSTEN?

Nikoli. (18 učencev)
 Ker nisem dobil velikega sladoleda (David, Gašper)
 Ko sem prišel domov. (Samo)
 Ker sem moral zjutraj zgodaj vstati. (Elvis)
 Ker smo šli tako kmalu domov. (Tamara, Silvi)

Ker smo izgubili v igri. (Jan, Peter, Tomaž, Janja)
 Moja postelja je bila slaba. (Gregga)

KDAJ SI SE NAJBOLJ SMEJAL-A?

Ko smo šli trikat na sosednja vrata in potem zbežali. (Rok)
 Na drugem zabavnem večeru. (Dennis)
 Ko je soba Top-gun zapela pesem Ringa, ringa raja. (Tjaša)
 Pri igri, ko so otroci iskali piščalko (Sabina)
 Ko je krava polizala jano. (Peter)

PRIPOMBA

Prispevek si lahko ogledate tudi na šolski spletni strani: <http://www2.arnes.si/~osljtn2/>

Marta Gierbec

FOTOGRAFIJA Z ZAMUDO

Tokrat objavljamo fotografijo učencev šestih razredov osnovne šole Trzin, ki so ob tednu mladih želeli pozdraviti bralce Odseva. Slika je zaradi prenatrpanosti izpadla iz prejšnje številke Odseva, čeprav smo jo v tekstu napovedali. Bralcem in šestošolčkom se za zamudo opravičujemo.

NOVIČKE IZ VRTCA ŽABICA

Tudi to leto smo v vrtcu Žabica pripravili mnogo zanimivosti, s katerimi želimo razveseliti otroke in njihove starše. Vse dejavnosti smo zbrale v letnem delovnem načrtu vrtca, ki smo ga na rodite-

lskih sestankih predstavile staršem. Starši na predloge niso imeli pripomb, veliko pa si jih želi čim večjega sodelovanja z vrtcem. Mesec september je v vrtcu za mnoge nanovo sprejete otroke uvaljano obdobje. Zvijenje v vrtcu je bolj posvečeno tem otrokom, saj jim želimo čim bolj omiliti

prehod od doma v vrtec. Vse dejavnosti so zato bolj povezane z igrami in sprostitvami. Vsako leto tudi organiziramo keramično delavnico, plesne vaje ter tečaj angleškega jezika, letos pa smo prvič pripravili tudi sprostitvene delavnice, ki so namenjene vsem otrokom in njihovim staršem. S športnim društvom se dogovarjamo o vodeni telovadbi, ki bi jo izvajali v telovadnici OS Trzin enkrat tedensko.

V septembru smo izvedli prvi jesenski izlet na Dobeno, odzvali pa smo se tudi povabilu policije, ki nam je v kulturnem domu na Viru pripravila lutkovno igrico 113. Po končani predstavi so nam policisti predstavili tudi dva konja, psa in policijski avto z vso opremo.

V oktobru smo imeli s starši pripravljen kostanječkov piknik, a nam je ponagajalo vreme. Piknik smo izvedli v dopoldanskem času: pekli smo krompir in skuhalih kostanj, izdelovali izdelke iz naravnih materialov (vsi deli koruze, kostanj, storži, razna semena ...).

Pikapolonice so z vzgojiteljicami in svojimi starši šli na izlet. Z ladjo so se vozili po Ljubljani. Obiskali smo tudi sadovnjak na Rrdu pri Lukovici, kjer so nam prijazno razkazali ves sadovnjak in povedali vse o pridelavi sadja. Vsak pa si je lahko za popolnico vzel jabolko. Mesec oktober je tudi mesec požarne varnosti, zato so nas iz Centra za požarno varnost na Viru povabili na obisk. Otrokom so pokazali ves center, gasilska vozila in vso opremo. Pripravili so jim tudi cevi, da so lahko »gasili požar«.

Vzgojiteljice iz VVZ Žabica

KAJ SE DOGAJA V TRZINSKEM VRTCU (II.)

BRALCI

ODSEVU

V oktobrski številki Odseva me je, pa ne samo mene, temveč tudi druge, predvsem pa zaposlene v vrtcu Žabica Trzin, neprijetno presenetilo pisanje g. Alenke Podlogar, ki nam očita nestrokovno in nerealno delovanje. Svoje trditve utemeljuje s celo vrsto neresnic in polresnic, zraven pa jih zabeli še s citati raznih mislecev o vrednosti otrok.

Članek je napisan zelo prepričljivo, in nepoznavalce razmer lahko prepriča, da v trzinskem vrtcu svojega dela ne obvladamo in da delamo nerealne načrte. Resnica je povsem nasprotna. Pomena in vrednosti otrok in njihovih pravic se še kako zavedamo. Lahko bi vam nanizala še precej več citatov na to temo, saj imamo o tem cele skladovnice knjig. V vrtcu pa ne gre le za lepe misli, ampak tudi za kruto resničnost. Ta pa je, da je obstoječi vrtec pretesen za vse malčke, ki potrebujejo varstvo v času, ko so njihovi starši na delu. Kot je Alenka Podlogar sama napisala, v Trzinu na sprejem v vrtec čaka še okoli 70 (!!!) otrok. V takšnih razmerah se človek raje vpraša zakaj, iz kakšnih vzrokov, motivov in vzgibov nekateri poslavljajo ovire pri reševanju težav. Če ob tem citirajo lepe misli drugih, to njihovega početja ne opravičuje. Tudi mi bi želeli razširili obstoječi vrtec Žabica. Za širitev načrti celo že obstajajo, zavedamo se tudi, da bo širitev najna že v kratkem, še zlasti, ko se bodo v center T-3 v Trzinu začeli vseljevati novi priseljenci. Vendar gre pri tem za rešitev, za katero bomo potrebovali vsaj dve do tri leta časa in precej denarja, ki pa ga v tem trenutku v Občini Trzin še ni. Rešitev za varstvo otrok, ki jih še ne moremo sprejeti v vrtec, pa je najna že zdaj (!!).

Prizadevna nova občina Trzin je znala prisljubiti potrebam in je z odkupom prostorov stare trzinske osnovne šole našla takojšnjo rešitev – to pomeni, da bi dodatne prostore vrtca lahko odprli že 1. septembra, če bi šlo vse po sreči. Zal se vse zalika spet pri posameznikih, ki, milo rečeno, nagajajo. Po zadnjih podatkih, ki so mi na voljo, naj bi ovire zdaj zgladili, in upam, da bo novi vrtec Palčica letos odprt. Vendar to je že druga zgodba.

Gospa Podlogar nam očita premajhno obveščanje staršev in Irdi celo, da sestankov sveta staršev ni bilo štiri leta. To je čista neresnica, saj moramo imeti svet staršev vsaj enkrat letno, po potrebi pa lahko celo večkrat. Ti sestanki so predvideni tudi v našem učnem delovnem načrtu, zato jih redno sklicujemo. Običajno svet sklicujemo na začetku šolskega leta. O letošnjem je

pisala že sama gospa Podlogar, lani pa smo se na svetu staršev, kot se nekateri mogoče še spomnijo, največ pogovarjali o urniku prehrane, ker smo želeli premakniti čas kosila za malčke. Res pa je, da smo prej imeli sestanke sveta največkrat v Domžalah, kar bi morala gospa Podlogarjeva dobro vedeti, saj je bila v svet, kot predstavnica staršev, izvoljena pred štirimi leti. Takrat je bila za predsednico sveta staršev tudi izvoljena trzinska predstavnica, gospa Strmljanova.

Poleg sestankov sveta staršev pa za stik s starši skrbimo tudi z organizacijo govornilnih ur, roditeljskih sestankov in drugih srečanj, tudi srečanj z dedki in babicami. O novostih v vrtcu starše redno opozarjamo z obvestili na oglasnih deskah pa tudi vzgojiteljice in varuške so vedno pripravljene staršem posredovati želene informacije. O tem, kako so starši zadovoljni z informiranjem v vrtcu, smo naredili celo anketo, vendar od zdaj na tem področju nismo zabeležili nezadovoljstva staršev.

Hudo nas je prizadelo, ko nas g. Podlogarjeva v svojem pismu javno opozarja, da v reševanje problema v zvezi z vrtcem ne vpleta otrok. To je golo podtikanje. Mi si kot javna ustanova niti slučajno ne moremo privoščiti, da bi kršili pravice otrok. Z gotovostjo lahko trdim, da ni nihče od zaposlenih v vrtcu kršil otrokovih pravic in celo pritisikal na otroke. Zagotovo ni nihče silil otrok, da bi se z dvigovanjem rok opredeljevali o novem vrtcu. S tem, da smo šli z otroki večkrat k stari trzinski šoli, nikakor nismo kršili otrokovih pravic, saj smo jih celo dolžni privajati na nove razmere, s katerimi se bodo nekateri verjetno tudi soočili. To, če je katera od vzgojiteljic vprašala otroke, če jim je bodoči vrtec všeč, pa ni nikakršen pritisk in še manj kršenje pravic otrok. Še kako dobro se zaposleni v vrtcu zavedamo, da malčki ne morejo kar sami odločati o tem, kaj je dobro zanje. Ze samo razmišljanje o tem, da bi skušali s pritiski na otroke vplivati na odločanje staršev glede izbire vrtca, je

skregano z logiko.

Tega v našem vrtcu

ni.

Glede preseženih normativov za velikost posameznih skupin v vrtcu moram reči, da se tudi mi še kako krepko zavedamo, da so normativi preseženi. To od nas tudi zahteva precej več naporov, smo maksimalno obremenjene. Še kako radi bi videli, da bi bile skupine v vrtcu manjše, vendar smo ob takim pomnjanju prostorov v vrtcu enostavno prisiljene pristajati na večje, vendar še obvladljive, skupine. Ko bodo odprti novi dodatni prostori vrtca, bomo lahko skupine zmanjšali, kar bo v veliko olajšanje tudi nam, zaposlenim v vrtcu. Moram poudariti, da se prav zaradi preseženih normativov v vrtcu dodatno trudimo za zagotavljanje varnosti otrok in kakovosti njihovega varstva. Bivanje otrok v vrtcu zaradi preseženih normativov ni nič manj kakovostno in kako drugače ogroženo, saj smo zaposleni v vrtcu strokovno usposobljeni tudi za obvladovanje večjih skupin. To je enostavno del našega poklica, naše delo pa je kljub večjim skupinam kakovostno in profesionalno.

Glede pogojev za preseleitev otrok v novi vrtec sem prepričana, da bo občina v sodelovanju z nami maksimalno dobro poskrbela za izpolnitev vseh pogojev za varno in kakovostno bivanje otrok v novem vrtcu. To sploh ni vprašanje. Novi vrtec ne bo odprt prej, preden ne bo zadostil zakonsko predpisanim standardom in normativom. Še kako dobro se zavedamo cene in vrednosti vsakega posameznega otroka. Ne bomo si dovolili nobenih nedorečenosti!

Glede na to, da bo vrtec v prijetnem domačem okolju starega Trzina, v značilnih igralnicah z visokimi stropi, s tremi oddelki otrok, kar bo omogočilo "bolj družinsko vzdušje", in glede na to, da bo imel vrtec kar dve igrišči – eno ob novem vrtcu in eno ob osnovni šoli, zraven pa bo imel še telovadnico, se ne bojimo, da ne bi ugodili potrebam staršev, predvsem pa potrebam otrok. Gospa Podlogarjeva navaja tudi travnik s kozolecem, kot ne vem kako pomemben argument za preselitev vrtca. O možnosti odkupa listega travnika so govorili le na občinskem odboru za družbene dejavnosti. Rečeno je bilo, da obstaja možnost odkupa, in mi smo seveda to pozdravili! Na sestanku so nas starši spraševali o tem, vendar nikoli nismo obljubljali, da bomo travnik in kozolec res dobili, vse je bilo nakazano le kot možnost, kot stvar dogovora. Novi

vrtec bo lahko deloval kakovostno, varno in v skladu z vsemi normativi, četudi tistega travnika in kozolca ne bomo dobili.

Mislimo, da je pisanje g. Podlogarjeve krivično do nas in tudi do otrok. Zavedamo se vrednosti vsakega posameznika in mu skušamo nuditi kar največ. Vendar je potrebno, ko gre za skupino posameznikov, če hočemo, da bo ta dobro delovala, doseglji kompromise. Mogoče smo včasih v korist devetih prisiljeni nekoliko omejiti voljo desetega. Vendar je to življenje, če se ne bi znali prilagajati in bi vsak lrmasto vztrajal le pri svojih zamislih in pravicah, ne bi rešili ničesar. Seveda pa nove rešitve ne smejo komurkoli občutne škodovali. Prav gotovo pa je diktatura, če se mora devet posameznikov prilagajati drugačni volji desetega.

Gospa Podlogarjeva je še kako zdelala, ko je prepisala 5. člen Uredbe o merilih za oblikovanje javne mreže vrtcev, ki govori, da imajo starši pravico, da za otroke glede na potrebe in interese izberejo vrtec, ki izvaja javno službo in program, v katerega vpišejo otroka. Po najboljših močeh se trudimo, da bi za vse naše varovance zagotovili kar najustrežnejši režim varstva. Če starši z našimi prizadevanji niso zadovoljni, si lahko povsem svobodno izberejo drug vrtec, ki jim bo, po njihovem mnenju, bolj izpolnjeval interese in potrebe. Na mesto vsakega, ki bi želel zapustiti vrtec v Trzinu, že čaka cela vojaska maščkov. Gospa Podlogarjeva ve, da smo starše obveščali o načrtovanem odprju dodatnih prostorov vrtca in da so bili starši seznanjeni z načrtovanimi premestitvami. Svrpa na roditeljskih sestankih starši pre-

mestivam otrok niso nasprotovali, nekateri pa so bili neouločeni. Ko sta zakonca Podlogar nasprotovala preselitvi svojega otroka v nove prostore vrtca, smo jima dali možnost, da njun sin ostane v vrtcu Žabica v heterogeni skupini, kjer bi se lahko prilagajal na vstop v osnovno šolo, žal pa jima ta rešitev tudi ne ustreza in ne želita, da bi njun otrok izgubil dosežane prijatelje. Lahko ugičamo, da bodo isti starši tudi v osnovni šoli zahtevali od vodstva, da bo njihov otrok hodil v prvi razred le s tislimi prijatelji, s katerimi je hodil v vrtec. Trudimo se in radi bi razumeli vsakega posameznega starša ter potrebe njihovega otroka in njihove družine, vendar je nujno potrebno, da tudi starši razumejo naše stiske in da skušajo po najboljši volji pomagati najli usrezno rešitev.

Jana Pibernik

VESTIČKE IZ POD ŽAROMETOV

No, kako kaj, moje drage dame in gospodje! Se že kaj veselite leta 2000, ki je pred nami? Kje boste silvestrovali? Lahko si mislim, svetovljani kol ste, prav zagotovo nekje na križarjenju po Sredozemlju, nekateri v Avstraliji, Ameriki, manj petični v Parizu, Londonu, Pragi, Amsterdamu, mogoče na Bledu. Zelo malo nas bo ostalo doma. No in za tiste bo lokrat prvič in Trzinu silvestrovanje na prostem. Imeli bomo odlično živo glasbo, igrali nam bodo: Ansambel Borisa Razpotnika, pripravili bomo tudi ognjemet, za žejne in lačne bo poskrbljeno, torej tako kot se za tako pričakovano najdaljšo noč tudi spodobi. In seveda lokacija! Vse lo se bo dogajalo na ploščadi pred banko, Mercatorjem in gostiščem Bor. Organizatorja tega tako težko pričakovane dogodka bosta Občina Trzin in gostišče Bor. Torej, drage dame in gospodje, odpovejte avionski let za New York in se nam pridružite za silvestrovo v Trzinu, zagotovo se bomo imeli bolje.

Ne in seveda, ker smo bili skozi vse leto pridni, nas bo že v začetku decembra obiskal in tudi obdaril, tako kot že vsa leta, stari dobri Miklavž. V KUD-u se na ta prijetni dogodek že kar dobro pripravljamo. Lrša nas bo vse skupaj lepo presenetila z

novi otroško igrice in tudi Smukov Franci bo zopet popeljal svetega Miklavža po trzinskih ulicah. Nekaj pa bo, drage dame in gospodje, letos prvič. Prvič bodo vsi naši otroci (od prvega do sedmega leta starosti) obdarjeni, ne da bi vi dali kaj za to, niti lotarja. Lepo, kajne! Ampak to še zdaleč ni vse! Tam nekje okoli božiča bomo pripravili, prav tako za naše najmlajše, čisto pravi novoletni žur. Super, ni kaj! In za vse to se imamo zahvaliti občini ter seveda našemu županu, ki ima za to izreden posluh. Za nami pa so tudi že jesenske počitnice. In kot veste, smo v tem času sodelovali pri kar ambicioznem projektu, ki ga je organiziralo novo ustanovljeno – Društvo prijateljev mladine. Torej preidimo k dejstvu – od devete do trinajste ure – so vsak dan delovale

po tri projektne skupine: oblikovalnikovna, spoznaj samega sebe in gledališka. Lahko ste prepričani, da se malo manj kot šestdeset otrok, kolikor jih je hodilo na te delavnice, med počitnicami res ni dolgočasilo. In na koncu, zadnjega dne, so nam v avli osnovne šole pokazali in prikazali vse, kar so v tem letnu naredili. Verjemite mi, da tako pristrčnega popoldneva, ali večera, že dolgo nismo preživeli. Uh, skraj bi pozabil omeniti voditeljice teh projektnih skupin. To so bile: Tanja, Nina in Mirjam, seveda pa je bila vse čas v ozadju prisotna tudi predsednica društva Ani Mušičeva. Vem, drage dame in gospodje, ko berete te vestičke, se prav gotovo sprašujete, kaj bomo storili tudi za vas, ki ste resnično željni kulturnih dogodkov.

Prav za vas, drage dame in gospodje, pa se bo lokrat, enkrat mesečno, lja do pomladi, trudil s tematskimi večeri (pogovori s pesniki, pisatelji ...) sam župan Trzina, Anlon Peršak. Kaj pravite na to! Saj veste, sedaj pa: kdor bo dal kaj nase ... Teatra CIZAMO v teh vestičkah ne bi omenjal, kot tudi ne Video sekcije. Za zadnjo še ne vem, če je sploh preživel to dolgo, vroče poletje. Zagotovo sem vam pozabil še kaj povedati, moje drage dame in gospodje, pa kaj, saj se drugi mesec zopet dobimo pod istim naslovom. Imejte se lepo in ne berite leposlovnih knjig, s tem škodujete samo lastnim očem. Pomislite kdaj na to. In kot vedno, tudi danes za vse tiste, ki ste se prebili do konca vestičke, en lep gledališki pozdrav.

Jože Štirn

ODSLEJ PETKI ZVEČER MALO DRUGAČE

Petek popoldne. Toplo jesensko sonce, na sinjem nebu ni oblačka. V travi, tam nekje na trzinškem travniku, ležila Picko in Packo. Zasanjano gledata v nebo in po glavi se jima podi vrsta misli. Tuhtata in tuhtata, potem pa se le oglasi Picko: »Ej, Packo. Kaj bova pa danes zvečer počela?« »Ja, v bar greva. Kam drugam bi pa lahko šla?« Packo ni zadovoljen z odgovorom: »Ma, a ni to že malo dolgočasno. Vedno eno in isto. A veš kaj si želim? Želim si, da bi preživel ta večer v krogu mladih, se do solz nasmejaj, se imel lepo, se vrtil z lepimi mladenkami v ritmu dobre 'muzike'...«

Sonce že počasi zahaja in mladeniča se spomnita, da jih počasi že malo zebe. Torej dvigneta svoje zaspane kosti, pogledata po poležani travi, če sta kaj pozabila in že sta na polji domov. Cap, cap, cap... se počasi premikata. Potem pa iz prostorov KUD-a zaslišita glasbo. Pogledata se, se zasmejita, oči se jima zasvetijo in obema v glavi prešine ista misel: »Greva pogledat?!« Odpreta vrata dvorane in... Nasmejani obrazi, mladi se v parih vrtijo v ritmu glasbe, se smeji, zabavajo, uživajo... Pa to ni še vse – tu sta še Darinka in Janez. To sta glavna plesna sveovalca, ki naše mladeniče usmerjata, kako voditi mlade dame pri plesnih korakih. Sta prava eksperita, saj sta navdušila za ples kar 18 fantov. Le ti samo še odštevajo dneve in ure do petkove zvečer.

Torej, da na kratko povzamem. Mladi se vsak petek zvečer ob 21h dobimo v dvorani KUD-a, kjer skupaj uživamo v plesnih korakih. Vesela sem, da nam je Jože Štih dal dvorano in ob tem možnost, da petke preživimo nekoliko drugače in preživem zabavnejše.

Pa še nekaj vtisov naših plesalcev, ups plesalk:

NINA: Vskokokrat znova se razveselim, ko pomislim na petek zvečer. Lepo mi je, ker sem spoznala nove prijatelje in uživam ob plesnih gibih različnih plesov.

GREGA: Plesnje vaje so mi odkrile smisel življenja...

MARKO: Bilo je nora vrteče. Najprej je bilo vroče, nato sem si slekel pulover...

IGOR: Do trenulka, ko sem vstopil v dvorano, se nisem zavedal, da je ples tako zapleten in hkrati tako družaben dogodek. Saj me, da bi vsi postali vrhunski plesalci; bistvo je očem tako ali tako vedno. In tako ostanejo skriti drobni detajli, ki so ilha posebnost vsakega udeleženca. Nekateri goljufamo pri korakih, drugi imajo veselje s stopicanjem po tujih čevljih. Pomembno je le, da se vsi zabavamo.

SASA: Večeri so mi všeč. Sicer sem bila samo enkrat, vendar bom od sedaj redna obiskovalka. Všeč mi je način dela – menjava plesalcev, oba voditelja... Skratka, sem navdušena!

PA ŠE TISTI, KI SO HOTELI OSTATI ANONIMNI:

- Zakaj se tega ni nihče spomnil prej?
- Ful kul – se siritinjam. Bravo Tanja!
- Je zabavno, se sprostim, nasmejim in vrtim vedno z novimi plesalci.
- Darinka in Janez – samo hvalim vaju lahko. Super sta. Pa še dobre plesalke imamo.

Tanja Turk

ZABAVNE JESENSKE POČITNICE

Ze v prejšnji številki Odseva je bilo govora o organiziranju različnih dejavnosti v času jesenskih počitnic s strani Društva prijateljev mladine.

Otroci in mentorji smo že nestrpno pričakovali te počitnice, saj je le to čas, ko lahko vsaj malo pozabimo na šolske obveznosti ter se skupaj pozabavamo v prostem času.

Delavnica 'OBLIKOVANJE'

Tu smo izdelovali, oblikovali, ustvarjali, ... različne izdelke. Začeli smo kar s 'kiparjenjem' iz gline. Iz tistega velikega kosa gline je nastalo čez štirideset majhnih, inovativnih, zanimivih figuric in oblik – od vesoljskih ladjic pa do prašičje farme. Ja res, otroška domišljija nima meja.

Poleg gline smo še izdelovali iz Fimo – mase. Punce so se v glavnem osredotočile na izdelovanje prstanov in uhanov,

fantje pa so si naredili obeske za ključe, pa frnikule, pa ladjice... No, novih igračk jim sigurno za nekaj časa ne bo manjkalo.

Cisto proti koncu tedna pa smo poslikali še glinaste lončice tako, da bodo okenske police v zimskem času malo bolj pestre. In čisto na koncu nam je ostala še delavnica, na kateri smo poskušali preko

slike izraziti notranje občutke, čustva.

Le ta zahteva zelo veliko časa in koncentracije, a je vredna poskusa.

Tako otroci kot jaz smo uživali ob izdelovanju najrazličnejših izdelkov. Vesela sem, da mi je delavnica uspela ter da sem s svojim delom navdušila kar 35 otrok. Upam, da bodo z oblikovanjem in podobnimi konjički nadaljevali tudi v prihodnosti ter na ta način izpopolnjevali in bogatili svojo kreativnost.

PA ŠE VTISI NEKAJ OTROK:

Na delavnici 'Oblikovanje' mi je zelo všeč. Raje hodim na delavnico kot gledam televizijo. Še več takih delavnic bi lahko imeli. (Jana Golob 4 b)

Meni je bilo zelo všeč, ker imamo tako dobro tovarišico Tanjo. (Mirjam Užmaň)

Meni se zdi ta likovna delavnica zelo dobra. Tudi všeč so mi izdelki, ki jih izdelujemo. Zelo se že veselim, ko bodo starši videli moje izdelke. (Anja Modec)

Meni je ta delavnica zelo všeč, ker dela-

mo različne izdelke. Na to delavnico sem prišla zato, ker bi mi bilo doma dolgčas. (Mojca Gradišček)

Na ta krožek hodim zelo rad. Zelo sem pogrešal tako delavnico. Igramo se tudi različne igre. Zelo sem vesel, da bom v časopisu Odsev. (Andrej Golob 3.b)

Delavnica nama je zelo všeč zato, ker se tam veliko smejeva. Delamo razne zanimive stvari. (Adis in Tone)

Meni je všeč, ker imamo tako prijazno učiteljico Tanjo. (Petra Bukovec)

Tanja Turk

TEDEN OTROKA V PIZZERIJI VIJOLICA

Teden otroka je teden, v začetku oktobra. Takrat morajo starši dati vso pozornost na svoje otročičke ter jim prepustiti vlogo glavnih igralcev. To je čas, ko naj bi se odrasli svet malo bolj posvetil otroškemu svetu ter svoje prenapornjene urnike olajšal s kakšno dodatno urico za svojega otroka

Teden otroka je bil uveden predvsem zato, da bi mladi imeli priložnost izraziti svoje želje, občutke, ... odraslemu svetu ter jim povedati: »Tudi jaz sem pomemben. Tudi jaz imam potrebe po izražanju čustev. Tudi jaz sem del tega sveta in tudi jaz bi rad, da se moje odločitve, želje kdaj sprejme. Tudi jaz sem pomemben in tudi jaz s svojo prisotnostjo krojim tok življenja na svetu. Tudi jaz

in zato je tu TEDEN OTROKA, ko naj bi najmlajši dobili oziroma bili obkroženi z pozornostjo odraslih.

Moj teden otroka

Ta leden je dal tudi meni misliti o položaju otrok oziroma mladine v današnji družbi. Zdi se mi, da jo premaloposlušamo in da nas vse prevečkrat obveznosti povlečejo v tok, ko pozabimo na mlajše. Skoraj vsak dan dobim ali pisemce ali telefonski klic ali pa kar neposreden obisk otrok, ki sem jih letos poleti peljala (seveda s pomočjo mojih prijateljev, ki so mi pomagali pri varstvu) na morje. To so v glavnem otroci, ki so v življenju prikrajšani v finančnem smislu in zato večina od njih ni imela še priložnosti videti morja.

Vsa ta pisma, klici in obiski so me ustavili in me odvrnili od vseh ostalih obveznosti. »Vzemsi si vendar čas in jim naredi veselje,« me je nekega večera prešinila misel. No, ni vse tako enostavno, saj se vedno ustavi vse pri denarju oziroma prostoru. Ampak je pa še ena resnica – vsako stvar oziroma zamisel se da izpeljati, le poi

potrebno najti.

Imela sem neizmerno srečo, da sem ravno v teh dneh spoznala lastnika pizzerije Vijolica v Domžalah. Oh pogovoru prideva na temo o mojih mladih tabornikih in ne boste verjeli – ta gospod, Simon Šprah, povabi vso mojo skupnico otrok na pizze in to na račun hiše. Pa naj še kdo reče, da čudeži ne obstajajo!

Zabava v Vijolici...

Na povabilo je prišla vsa skupnica poletnih tabornikov, t.j. točno 11 otrok. Ob snidenju smo si vsi poskakali po naročjih ter s srečnimi iskricami v očeh hiteli pozdravljati drug drugega in razlagati, kaj smo v vsem tem času od poletja počeli. To so utrinki v življenju, ko jih človek nikoli ne pozabi, saj so le to utrinki iskrene sreče in veselja.

No, da ne bom predolga – vsak je dobil predse veliko, slasno pizzo in ni minilo deset minut, ko so bile te pizze že v želodčkih malih korenjakov. Ja, to je bila pa res ekspresna predelava hrane. Vendar pa se vsa stvar še zdaleč ni tukaj končala. Ravno nasprotno – šele tedaj se je začelo. Povečali smo glasnost na radiu in že smo se vsi vrteli v ritmu 'muzike'. Idej o pozihavanju nam ni znanjkalo in verjetno smo izumili kar nekaj novih tipov plesnih gibov.

Skratka, ples, zahvalne igre, srečno vzdusje, smeh, ... so nas držali pokonci do poznih večernih ur. Res nepozaben večer.

Pa še to...

Vsi, ki bi mi radi pomagali pri delu z otroci, pri organiziranju raznih laborov in izletov, ... mi lahko pišete na E-mail:

tanja.turk@siol.net. Vesela bom vaše pošte, zato le pogumno.

Tanja Turk

DELAVNICA SPOZNAJ SAMEGA SEBE

V torek, dne 19.10.1999, se je začela odvijati delavnica Spoznaj samega sebe, ki jo odključujem z mladimi, stariimi 14 in 15 let. Do zdaj smo se dobili že kar nekajkrat in vsakokrat ko sem z njimi, se ogromno naučim. Veliko se pogovarjamo o sebi in odnosih v družbi ter se tako približe spoznavamo. Namen delavnice je iskanje svoje identitete, postavljanje na svoje noge, zavzemanje svojega jaza, spoznavanje svoje notranjosti, svojega notranjega sveta in pred-

vsem odkrivanje neskončnega bogastva, ki ga nosimo v sebi. Prinesem jim razne sličice iz revij, ki se nanašajo na teme o katerih govorimo, pa tudi sami si kaj zabeležimo. V prihodnosti bomo prebirali še različne odlomke iz psiholoških in socioloških knjig. Delavnica je potekala tudi med jesenskimi počitnicami, vsak dan od toka 2.11. do petka 5.11.1999 od 9. do 13. ure. Ker smo imeli dnevno na voljo več časa, smo lahko podrobneje spregovorili o temah, kot so prijateljstvo, ki pomeni srečo za vse ljudi, pa o talentih, ki jih nosimo v sebi, ter se s pomočjo the odkrij

približali odločitvam o tem, kaj želimo postati v prihodnosti. S kakšno pesmico na našo tematiko ob spremljavi kitare pa smo si popestrili dneve in se ob koncu jesenskih počitnic tudi predstavili na prireditvi v Osnojni šoli.

Vesela sem vseh mojih novih prijateljev, ki se radi udeležujejo te delavnice, vabim pa tudi ostale, ki bi se nam radi pridružili, da pridejo zraven vsak petek ob 19:30 v KUD Trzin. Z veseljem bomo vsakega sprejeli medse, si tako razširili krog prijateljev in odkrivali v njih bogostvo.

Nina Krnjak

TRZINSKI ROJAK EDDIE HABAT ŽANJE SLAVO V ZDA

Ste vedeli, da je naš rojak Eddie Habat v ZDA skoraj nekakšen Avenik?

Zgodba ima nekoliko nenavaden začetek. Pred dnevi je namreč naš glavni urednik v pošt-nem nabiralniku našel rumeno kuverto, ki je bila očitno oddana na pošti v Mengšu. Ko jo je odprl, je v njej našel list, na katerem je v angleščini napisan članek o Eddiju Habatu. Zraven pa je bil prpis, da naj bi to zgodbo objavili v Odsevu, saj je bil Eddijev oče Trzinec, zraven pa je še pisalo, da naj nekaj izvodov Odseva potem pošljemo pošiljatelju, da jih bo poslal v Ameriko. Priloženi sta bili tudi dve fotografiji in čestitka Eddija Habata za trzansko občino. Pošiljatelj pa se je pozabil podpisati in navedli svoj naslov. Kot verjetno veste, nepodpisanih prispevkov v Odsevu ne objavljamo, vseeno pa nas je zanimalo, kaj se skriva za tem pisanjem.

V Trzinu je več družin, kjer se pišejo Habat, vedeli pa smo, da moramo povpraševati in iskati pri starejših Trzincih, saj je bilo iz članka mogoče sklepati, da se je Eddie verjetno rodil v ZDA. Po skoraj detektivski poti smo odkrili, da v ZDA res živi Eddie Habat in da izvira iz Mečakove veje Habatovih. Odkrili smo tudi, kdo nam je članek, ki ga seveda tudi objavljamo, poslal. Prav je, da tudi drugi Trzinci izvejo kaj o tako uspešnem rojaku:

To je bila izjemna čast za mladoletnega Eddija, saj je ansambel J. Pecona takrat veljal za enega najboljših. Ko so tudi Eddija poklicali v vojsko, se je moral ločiti od ansambla, kasneje pa se je odločil, da bo začel s svojim ansambtom. Leta 1948 je s Kenneyem Bassom in Petom Sokatchem ustanovil ansambel Tunemixers. Ansambel si je kmalu pridobil redno ledensko polurno oddajo na radiu

WSRS. Oddaja je hitro postala uspešnica in se je zavihlela na prva mesta glede poslušalnosti. Sledila je pogodba za snemanje pri družbi Decca, posneli pa so 8 največjih hitov ansambla, tri od uspešnic so bile Eddijeve kompozicije.

Ansambel Eddija Habata je postal eden najuspešnejših v državi. Prodali so 50.000 plošč z njegovo skladbo Go, Man, Go in to že v prvih dveh tednih po tem, ko je bila posnela. Posnetke te skladbe so prodajali po vseh ZDA in tudi v tujini. Bill Randle, eden najbolj znanih disko jockeyev tedanjega časa, je skladbo poimenoval za najboljšo nogometno himno.

Eddijev način igranja in so še vedno posnemajo številni znani glasbeniki, med njimi tudi Walter Ostanek, ki je prihajal iz Kanade v Cleveland, samo da je slišal Eddija igrati. Več kot 25 Eddijevih polk in valčkov, kot so uspešnice Riverboat Polka, Uncle Nick's Polka, Hi Lee, Hi Lo in Strawberry Hill Polka, so povzeli in po svoje posneli številni drugi ansambli.

Po pogodbi Tunemixer's je Decca Eddiju ponudila ekskluzivno pogodbo, ki je veljala kar 13 let. Posnel je več kot 150 plošč in albumov, od katerih so številne uvrščali na seznam Billboard, to je ameriške državne publikacije o glasbeni industriji.

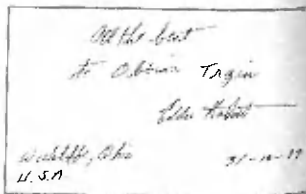
Leta 1955 je Habatov ansambel dobil v TV programu WEWS trinajstledenski televizijski show, kasneje pa je pogosto nastopal na Old Dutch Show in na Polka Varieties. Ob tem so redno, štiri noči na teden, igrali doma v Clevelandu, trikrat do štirikrat na mesec pa tudi izven Clevelanda na območju Midwest in vedno so njihovi nastopi pritegnili veliko poslušalcev.

Eden od vidnih poznavalcev tovrstne glasbe, Bob Dolgan, je govoril: »Nihače ne zna tako pritegniti čustev kot Habat. Daje občutek, da bi z veseljem igral tudi zastoj.« Eddie Habat igra svojo slovensko glasbo res s srcem.

Eddie Habat vodi enega od petih najuspešnejših Clevelandskih ansamblov, s katerim igra in snema slovenske polke in valčke v clevelandskem stilu. S svojim ansambлом je postal znan po ZDA in tudi v Kanadi. Kot Jankovič, Vadnal, Pecon in Bass, Eddie Habat pri svojem igranju izhaja iz slovenske glashene dediščine, ob tem pa je razvil svoj stil, ki je postal prijubljen po ZDA.

Eddie je začel igrati na harmoniko, ko mu je bilo sedem let, z enajstimi leti pa je že igral na porokah in drugih zabavah. Pozorno je poslušal Martina Antončiča in njegove priredbe Jankoviča, Pecon in Joeja Sodje, in kmalu jih je lahko povsem enakovredno posnel. O glasbi pa se je precej naučil tudi pri Williamu Lauscheju (Doc) in še zlasti pri Mattu Hoyerju.

Leta 1942, ko mu je bilo 16 let, so Eddija zaprosili, naj prevzame vodenje ansambla Johnya Pecona, ki je moral v mornarico.

Kadar nič ne pomaga, samo glasba obriše solze in opogumi srce.

Nemški

OTROCI, BODITE PRIDNI

Kdo bi si mislil, vendar je leto zopet naokoli. Pa kaj?! Zopet se bo začela nakupovalna mrzlica, zapravljanje denarja in vse ostalo, miklavževo in božično vzdušje ... In kaj to pomeni za nas? Če tako pogledam, nič, kajti priprave na Miklavžev večer, ki bo v nedeljo, 5. decembra, ob 18. uri, pripravljamo že šesto leto in nam je že prava rutina. Pa vendar pripravljamo nekaj čisto novega. Letos si bodo lahko otroci ogledali

predstavo "Angeli prepodijo skušnjavce". Glavno besedo bodo letos imeli otroci: Lena, Miša, Jelka, Nika ter mama. Glavni problem nastane, ko parkeljčki: Lenobus, Požeruhus, Cmihanus, Nikolibus otroke zavedejo v slaba dejanja. Enemu je najpomembnejša hrana, drugemu lenarjenje, za tretjega je jok najlepša glasba

sveta, Niki pa je najbolj všeč pregovor. Kaj bi delala danes, če lahko vse preložim na jutri. Angelom: Lenoidi, Gabrieli, Mihaeli in Nikolini to ni prav všeč. Kako se zgodbica zaplete in razplete, pa si pridite ogledat sami. Pa ne le to. Vsakega malčka (če je le bil priden celo leto) bo čakalo tudi majhno presenečenje, ki ga bo osebno vsakemu otroku posebej izročil sam svetli Miklavž.

Kdor pa si predstave ne bo mogel ogledati, pa lahko svetega Miklavža sreča na kateri od trzinskih ulic, ko se bo z zapravljivčkom popeljal po Trzinu, vse do trgovine Pri Jurju in trgovine Flis (v novem Trzinu).

UM

OTROCI,...!

Svetli Miklavž in njegovo spremstvo vas vabijo na kratko igrico ter na podelitev daril, ki bo v nedeljo 5. decembra ob 18. uri v KUD-u Trzin.

Pridite pa tudi pred trgovino Pri Jurju ali trgovino Flis (v novem Trzinu), kjer boste lahko sv. Miklavža srečali z angeli in parklji, kateri se bodo pripeljali z zapravljivčkom in konji.

UTRINEK IZ ŽIVLJENJA MISIONARJA

Mnogo ljudi ima potovalno žilico. Nekateri to lahko uresničijo, drugi pa zaradi raznih ovir nikoli ne doživijo lepot, presenečenj, ... tujih krajev. Ljudje se za potovanja odločijo iz različnih vzrokov: želijo si spoznati skrivnosti krajev, naučiti se kulturnih običajev, jezika ... nekateri pa

želijo svoje znanje oz. običaje prenesti na druge ljudi in jim pomagati. Eden od teh, misionar Jožko Kramar, svoje delo opravlja že od svojega 16. leta (1935). Začel je pod vzhodjem Himalaje, nadaljeval v Bengaliji in Burmi, od tam pa odšel na Papuo Novo Gvinejo. Sedaj se je misionar po 64 letih vrnil v Slovenijo. 24. oktobra je g. Jožko Kramar obiskal Trzin in sodeloval pri nedeljskih mašah.

Pripovedoval nam je o svojem delovanju, načinu življenja, ... še posebno pa je bilo zanimivo prisluhniti kako živi in deluje naš sokrajan laiški misionar Franci Kurent.

Verjetno je marsikoga zamikala pol in preizkušnja žive med tistimi prijaznimi ljudmi na Papui Novi Gvineji. Moram reči, da mene je. Še nekaj utrinkov iz dnevnika laiškega misionarja:

17. februar 1994:

Malo pred polnočjo je vdrla v stanovanje tolpa roparjev. Z dolgimi noži so razbili okna mreže ...

4. marec: Danes smo pri kosilu slavili, tudi s slovensko Zdravljico ...

18. septembra 1994: Franci je zaradi malarije v postelji. Zjutraj ob 2.40 smo imeli prvi zelo močan polres ...

19. septembra 1994: Okrog osmih zjutraj so se odprla tri žrela ognjenikov; prvi je od nas oddaljen 9 km, druga dva pa 20 km ...

(prepisano iz knjige "Ob vzhodu bruhajočih vulkanov" Jožko Kramar, Ljubljana 1995, Salve)

Za konec si vsi želimo, da bi misionar Jožko Kramar čim prej uresničil svoje želje in zopet odpoval na prijazen kraj med prijazne ljudi, kar si najbolj želijo.

Urša Mandeljc

URESNIČENA ŽELJA TRZINSKEGA ŽELEZNEGA MOŽA – TONE ŠKRLEP NA SVETOVNEM PRVENSTVU NA HAVAJIH

Woneta Škrlepa v Trzinu verjetno že prav vsi dobro poznate, saj smo o njegovih športnih podvigih v Odsevu že pisali. Njegov največji podvig in hkrati največja želja pa je bila uvrstiti se na najbolj prestižno tekmovanje Ironman Triathlon World Championship Hawaii – svetovno prvenstvo profesionalcev, ki vključuje vse starostne skupine. In to mu je seveda tudi uspelo.

Samo on ve, koliko odrekanih, treninga na kolesu, plavanja in teka je bilo potrebno, da se je na kvalifikacijah v Avstriji uvrstil na 1. mesto in si s tem odprl vrata na tako želeno tekmovanje v triatlону. Ameriška zvezna država Havaji je pravzaprav skupina več otokov, ki pokrivajo povr-

šino, ki je velika približno toliko kot Slovenija. Tone je prišel na enega izmed otokov, natančneje na Big Island v meslo Kailua Kana štirinajst dni pred tekmovanjem. Big Island je vulkanski otok, saj so na njem trije vulkani, eden izmed njih pa je še danes delujoč in se lava iz njega živa v morje. Otok je predvsem usmerjen v turizem in šport. Morje je valovito, stalno piha veter, in je pravi raj za deskarje. Po zelo dolgem potovanju, trajalo je kar 17 ur in pol vožnje z letalom, je potreboval približno pet dni, da se je navadil na njihove razmere. Tam je vroče in predvsem soparno, saj je v celem letu najnižja temperatura 22°C, najvišja pa približno 33°C. Ker so Havaji blizu ekvatorja, je na njih dan skoraj vse leto dolg 12 ur, kar pomeni, da se na otokih dokaj zgodaj stemni. Sonce vzide ob 6.20, zaide pa že ob 17.53. Tone se je na nove razmere dokaj hitro navadil in se že takoj začel kar se da intenzivno pripravljati na tekmovanje.

V Kailua Kanu so prvo svetovno prvenstvo triatloncev pripravili leta 1978, tako da je bilo letos to že 21. zaporedno prvenstvo. Ko so tekmovanje pripravili prvič, je sodelovalo le 15 tekmovalcev. Zanimanje za prireditve pa je iz leta v leto naraščalo, tako da se je tudi število udeležencev na njem silovito povečevalo. V zadnjih letih morajo zato po svetu pripravljati kvalifikacije, tako da se zdaj tekmovanja lahko udeležijo največ 1500 tekmovalcev. Skratka - udeležijo se ga najboljši triatlonci z vsega sveta.

Tudi letošnje tekmovanje je bilo pripravljeno na vrhunski ravni. Pri pripravi in izvedbi tekmovanja je delalo 7000 prostovoljcev. Vsakemu tekmovalcu so pomagali: mu pripeljali kolo ali kakršnokoli drugo opremo, ki jo je tisti trenutek potreboval. Na vsaki mišji je

bila okrepčevalnica, kjer so lahko potešili žejo in lakoto. Triatlon je vseboval plavanje na 3900 m, kolesarjenje na 180 km in tek na 42,2 km. Tekmovanje je trajalo od 7 ure zjutraj do polnoči. Tekmovalci so morali priti do cilja do polnoči, kajti sicer se smatra, da triatlona niso končali. Med tekmovalci so bili tudi invalidi. Najboljši čas na Havajih je bil 8 ur in 17 min.

Tone se je v svoji starostni skupini – tekmovalci od 50 do 54 let, med 68 tekmovalci uvrstil na 17. mesto z rezultatom 11 ur in 11 minut.

Kaj naj rečem? Na tako uglednem tekmovanju je ta rezultat zlata vreden, vendar pa mi je Tone povedal, da bi bil lahko boljši, če ne bi zaradi počene zračnice in zelo slabe menjave kolesa izgubil kar celo uro. Vendar pa je kljub manjši smoli ponesel ime našega kraja v svet, saj je na veliki štartni listi z velikimi črkami pisalo: ANTON ŠKRLEP, TRZIN, SLOVENIJA. In na to smo Trzinci lahko zelo ponosni.

Tone ima načrte za naprej in vem, da jih bo tudi izpolnil. Naslednje leto se bo ponovno udeležil kvalifikacij za Ironman triatlon na Havajih, in sicer prvi teden julija leta 2000 v mestu Roth/Nemčija.

Še vedno si sam zbira sponzorska sredstva za lovstvena tekmovanja, saj država do sedaj še ne podpira tekmovanj v triatlону, ker ni olimpijski šport. Triatlon bo prvič predstavljen na Olimpijskih igrah 2000 v Sydneyu. Za pomoč, s katero so mu omogočili nastop na Havajih, pa se Tone zahvaljuje Občini Trzin in podjetjem Sopotnik Trade, Horjak Precise, SCT Ljubljana, Elektro Ljubljana in Market pri Jurju iz Trzina.

Tanja Prelovšek Maroll

PRIPOMBA K OBLIKOVANJU OBČINSKEGA GRBA IN ZASTAVE

Zelo pogrešam obrazložitev, kaj pomeni posamezni grb. Golovo je v njih nekaj simbolike. Mogoče zgodovinske - kar bi zagolovo moralo biti. Menim, da bi k izbiri grba morali dati svoje mnenje tudi občani, saj gre vendar

za okus to živečih ljudi. Svoje mnenje naj bi dala komisija in stroke - vendar ji ne bi smeli prepustiti popolne odločitve.

Lahko bi se dogovorili za kakšen majhen popravek z avtorjem ali kaj podobnega.

Menim, da bi bilo najbolje omogočiti ljudem glasovanje, kot so se odločali za župana ali svetnike. Predlagam enostaven način. Vsako

gospodinjstvo naj dobi listek z zaporedno številko, na katerem so grbi, in glasujejo za enega od njih.

S spoštovanjem
Bojan Kmetič

PREDSTAVNIKI TRZINSKIH DRUŠTEV O STRATEGIJI RAZVOJA TRZINA

V četrtak, 11. novembra, so predstavniki večine trzinskih društev na skupnem sestanku spregovorili o delovnem gradivu Strategija razvoja občine Trzin, ki so ga pripravili na Občini. Udeleženci sestanka so gradivo ugodno ocenili, dali pa so tudi nekaj pripomb in pobud. Opozorili so, da bo treba zelo dobro preceiniti prednostne naloge, saj vsega, kar bi želeli, ne bo mogoče doseči naenkrat. Vsekakor je treba dati prednost vrta in šoli in zagotoviti dovolj mest, med nujne prednostne naloge pa je treba uvrstiti tudi gradnjo doma za starejše. Ob tem so se nekateri spraševali, kdaj bo lahko prišla na vrsto kakšna večja naložba za zagotovitev potreb na področju športa in rekreacije prebivalcev občine. Kol

kaže, se bo še nekaj časa treba zadovoljevali predvsem s finančno manj zahtevnimi rešitvami. Predstavnika strelcev sta se zavzela za rešitev prostorske sliske strelske družine, ravnatelj OŠ Trzin Franc Brečko pa je ob tem omenil možnost, da bi večje strelišče dobili v kletnih prostorih osnovne šole, ko bo la dobil prizidek. Toneta Zupana je zanimalo, kako je mogoče, da se je na lepem pojavil problem pretesnega vrta in osnovne šole, saj so še pred dvema letoma zagotavljali, da je prostora v obeh ustanovah dovolj. Zupan Anton Peršak je zatrdil, kar sta potrdila tudi predstavnika vrta in šole, da so potrebe po zagotavljanju dodatnih prostorov v obeh ustanovah resnične in da bodo že v kratkem še večje, saj pričakujemo dotok večjega števila

novih priseljencev in Trzin. Po statističnih merilih za celotno Slovenijo ima sicer naša občina relativno dovolj prostora v obeh ustanovah, vendar potrebe kažejo, da je resničnost drugačna. Kar se tiče doma za ostarele, so ugotavljali, bo šlo za relativno veliko naložbo, ki je občina še nekaj časa ne bo zmogla sama, zato bo treba iskati drugačno rešitev, po vsej verjetnosti sodelovanje s še drugimi občinami. Razpravljavci so se tudi zavzemali, da bi skrb za zagotavljanja reda in varnosti v občini na prednostni lestvici uvrstili višje, saj smo vsi za to, da bi bila naša občina varna in prijetna za hivanje.

NOVICE ŠPORTNEGA DRUŠTVA TRZIN

KONČNO SPET V TRZINU - TURNIR V MALEM NOGOMETU

vanj ter za brezhiben potek so skrbeli Žiga, Tomaž in Janez. Glavni sodnik na turnirju je bil Smajo Fetah.

Najzanimivejši tekmi turnirja sta bili finalni tekmi. Med ekipami se je vnel trd boj na igrišču, saj je imela vsaka ekipa samo eno željo – ZMAGATI. Najprej sta ekipi Bistro Kofetek in Diskont pijač Mengeš igrali za 3. mesto, nato pa je sledila tekma za 1. mesto med ekipama Odpisani in Scorpion. Motiva pri obeh nasprotnikih ni manjkalo. Odpisani so se že v predtekmovanju predstavili kot neugoden nasprotnik in tako so tudi nadaljevali v finalu. Končni rezultat je bil zelo tesen. Zmagali so Odpisani, ki so za en zadetek premagali Scorpion.

Na koncu je sledila še razglasitev rezultatov, podelitev pokalov ter denarnih nagrad najboljšim ekipam. Podelili jih je vodja nogometne sekcije ŠD Trzin Gorazd Završnik.

REZULTATI:

- POLFINALE:**
BISTRO KOFETEK : SCORPION 1 : 5
- POLFINALE:**
DISKONT PIJAČ MENGEŠ : ODPISANI 0 : 3
- FINALE:** za 3. mesto
BISTRO KOFETEK : DISKONT P.M. 4 : 1
- FINALE:** za 1. mesto
ODPISANI : SCORPION 1 : 0
1. mesto: ODPISANI
2. mesto: SCORPION
3. mesto: BISTRO KOFETEK

I o daljšem premoru so tudi ljubitelji nogometa v Trzinu prišli na svoj račun. V soboto, 16. 10. 1999, je ŠD Trzin – Nogometna sekcija na ploščadi pred OŠ Trzin organizirala Turnir v malem nogometu z nagradnim skladom 75.000 SIT (1. mesto: 40.000 SIT + pokal, 2. mesto: 20.000 SIT + pokal in 3. mesto: 15.000 SIT + pokal).

Dan pred turnirjem je v baru Glorija potekalo žrebanje, katerega so se udeležili vodje ekip. Na žrebanju so bili seznanjeni z vsemi pravili igre in o točnih urah posameznih tekem. Na turnir se je prijavilo devet ekip: Scorpion, Bacardy, Ford servis Triler, Strelsko društvo Trzin, Odpisani, Doze, Diskont pijač Mengeš, Pšata in Bistro Kofetek.

Najbolj zagreti nogometaši so se na ploščadi začeli zbirati že pred 8. uro. Potrebno se je bilo dobro ogreti, saj je v tem letnem času zjutraj kar precej mrzlo. Ob 8. uri pa se je začelo zares. V predtekmovanju so se ekipe pomerile med seboj. Že v tem tekmovalju so igralci pokazali velike nogometne znanja. Najboljše štiri ekipe so se uvrstile najprej v polfinale, zmagovalni ekipi polfinalnih tekem pa v finale. Ker je bil nagradni udeležitev zelo mamljiv, je bila tudi predstava nekaterih ekip taka, kol hoteli igrali kot Maribor Tealanec v Ligi prvakov. Za statistiko tekmo-

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

MLADINSKI ODSEK SPET S POLNO PARO NAPREJ

Nia OŠ Trzin že od konca septembra poteka planinski krožek. Srečujemo se enkrat tedensko za eno uro (sreda ob 15^h). Letos imamo prijetno skupino prvošolcev in drugošolcev. Roko na srce – končno spet ena skupina pravih planincev, ki so krožek in hojo na izlete vzeli čisto resno. Že na drugem izletu so pokazali, da niso mevže.

Kljub zgodnji uri odhoda, mrazu in oblačnemu vremenu so dokazali, da se na izlet splača iti, če ne zaradi drugega, pa zaradi prijetne družbe. Do zdaj smo osvojili Rašico in Zasavsko Sveto goro, decembra pa nas skupaj s starejšimi člani MO čaka izlet v neznano. Da krožek teče, kot je treba, skrbiva Emil in Irena ob pomoči Tomaža, Dragica pa odlično skrbi za 'zveze in lženje'.

Mladinci v bajlici končno dihamo – mislim dobesedno. Odkar si ne pošiljamo več pisnih vabil za srečanja, se je gneča v majhnem prostoru končala. Ogledali smo si že diase z obeh laborov in izletov, ki smo jih člani MO opravili v zadnjih mesecih (Jerebica, Mala Mojstrovka, Snežnik, Grintovec). Za vse, ki pogrešate gnečo v bajlici, pa tole obvestilo: Srečujemo se vsak drugi četrtek ob 20. uri. Ko boste lole brali, bo mimo tudi predavanje o Kamčatki. Naša gosla sta bila Davo in Karmen Karničar, ki sta začela sezono gorniških predavanj v organizaciji MO. Tudi vnaprej obljubljam zanimive goste. Hkrati se zahvaljujemo OŠ Trzin, ki je tudi letos pokazala pripravljenost, da nam priskoči na pomoč s prostorom in ozvočenjem.

Irena Mušibabić

ONGRČKI POČAKALI NA IZZIV

Seveda smo bili tudi Ongrčki prisotni na letališču Brnik ob prihodu našega prijatelja Tomaža Humarja v domovino. Nismo manjkali niti na tiskovni konferenci, kjer smo se znašli v krogu naših največjih medijskih hiš. Več o tem dogodku si boste lahko prebrali v novi številki Ongrčkov. Za pokušino pa objavljamo fotografijo Tomaža v pogovoru z Vikijem Grošljem, prav tako živo slovensko alpinistično

22. decembra v Trzinu predaval Erik Švab. Da se boste lažje odločili za obisk predavanja, vam ga na kratko predstavljamo.

Erik Švab pleza že 12 let, na začetku se je posvečal predvsem športnemu plezanju, od leta 1993 pa je začel resneje plezati tudi v hrbitih, kjer je do danes opravil preko 250 vzponov: pred tremi leti pa je začel plezati tudi v zimski sezoni v skali, snegu in ledu. Ukvarja se z vsemi vrstami alpinizma: od športnega plezanja do dolgih klasičnih smeri v hrbitih, od lednih slapov do kombiniranih smeri v Centralnih Alpah in prvenstvenih vzponov do spodnje X. težavnostne stopnje. Ureja in oprema plezališča na tej in oni strani meje. Zadnja štiri leta je bil tudi kategorizirani športnik Republike Slovenije z doseženimi mednarodnimi razredmi (z njim

za leto 1998 tudi Tomaž Humar, Marko Prezelj in Pavle Kozjek). Poleg plezanja se ukvarja s pisanjem člankov in reportaž za slovenski in italijanski alpinistični tisk, udeležen je pri raznih spletnih straneh na internetu, vodi oddaje na radiu in sodeluje s televizijo ter organizir tečajje plezanja za otroke in odrasle.

Predavanje "Drugi obraz granita – Plezanje na Madagaskarju" prikazuje dogodivščine z odprave "Madagaskar '98", ki je dosegla izjemen alpinistični uspeh v strmih granitnih slenah alriškega otoka Madagaskar. V jugovzhodnem delu otoka, na skoraj popolnoma neraziskanem področju, v osrčju goratega predela Andringitra, ki dosega 2.600 m nadmorske višine, se nahajajo visoke deviške granitne stene. Po petih dneh plezanja so septembra 1998 Erik Švab in Marco Sterni iz Trsta ter Rolando

legendo.

Kot smo napovedali že v prejšnji številki Odseva, smo računali, da bo nova številka Ongrčkov izšla že sredi novembra, a bo očitno ugledala luč sveta šele okrog Miklavža. Če bo prej, bo že presenečenje.

Tisli, ki pa imate dostop do Interneta, si lahko najbolj aktualen intervju nove številke ogledate na naslovu <http://sirena.dhs.org/hp/onger/Ongrcki.htm>

"ČLANSKI" IZLET V NEZNANO

PD Onger Trzin je svojo letošnjo izlet v neznano pripravilo 16. oktobra. Zgodnja ura odhoda je dala slutiti, da jo bodo uhrali kam na obrobje Slovenije, kamor se vse premalokrat odpravimo.

Letošnji cilj je bil Smuk nad Semičem. Tam so dožveli prijeten sprejem, nato pa so si ogledali cerkvico sv. Lovrenca iz 16. stoletja ter spomenik legendarnega komandanta Staneta, ki se je ponesrečil pri preiskovanju minometalca med NOB.

Trzinški planinci so si nato ogledali izvir reke Krupe. Voda priteče dobesedno izpod mogočne skalnate stene in ustvarja lepo jezercce, ki se sedaj izkorišča za malo hidrocentralo. Poleg je tudi stara žaga, ki pa ne obraluje več. V bližini Rožanca so v gozdu obiskali še

stari Mitrej. Izlet pa so v prijetnem vzdušju končali na kmečkem turizmu Bahor.

Dajši zapis o izletu pa boste lahko prebrali v novi številki Ongrčkov.

Larcher iz Trenta preplezali novo, prvenstveno smer po skoraj 700 m visoki navpični in previsni steni ter stolpi na deviški vrh mogočne gore Tšaranoro, ki so ga kol prvopristopniki s privolenjem domačinov poimenovali Tšaranoro Atsimo (Južni Tšaranoro). Smer so imenovali "Nikoli več tako" (Never the same). S pomočjo majhne digitalne videokamere so pripravili filmske posnetke, ki so jih montirali v film, ki je bil v ožjem izboru na Festivalu gorniškega filma v Trentu. Ogledali si boste predavanje, ki je sestavljeno iz dveh delov: v prvem delu, ki traja 30 minut, bodo diapozitivi s prelivanjem in glasbeno podlago, v drugem delu pa film "Drugi obraz granita", ki traja 15 minut. Na koncu bo Erik Švab na razpolago vsem za vprašanja in informacije.

Mladinski odsek PD Onger Trzin vabi na predavanje z diapozitivi!

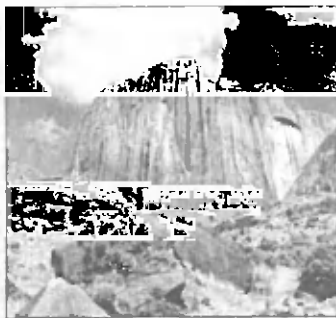
DRUGI OBRAZ GRANITA - PLEZANJE NA MADAGASKARJU

je naslov predavanja, v katerem nam bo znani slovenski zamejski (tržaški) alpinist

Erik Svab

pripovedoval o svojem lanskem obisku Rdečega otoka - Madagaskarja.

Sreda, 22. 12. 1999 ob 19^h v avli OŠ Trzin

Vstopnice po 300 SIT bodo na voljo pol ure pred pričetkom predavanja v avli OŠ Trzin.

ROD SKALNIH TABOROV DOMŽALE DRUŽINA MRAVLJICE TRZIN

INDIJANSKO POLETJE PO TABORNIŠKO

Indijansko poletje se je začelo z zelo sončnimi dnevi. Priložnosti za lepe izlete v hribe ali v gozd je bilo veliko. Taborniki dajemo velik poudarek varovanju in spoznavanju koristi narave. Trudimo se, da bi mladi medvedki in čebelice spoznali, da narava ne obsega samo gozda, ampak tudi reke, travnike... Spoznavanju koristi gozda smo namenili družinski piknik s peko kostanja. Kostanj je gozdni sadež, ki dozori jeseni. Ni edini gozdni sadež, ki je užiten. To so še gobe, olupljen žir, lešniki, drnuhe. Na žalost jih ne cenimo dovolj in izginjajo iz naših jedilnikov. Kostanj, najbolj okusen med njimi, dozori po prvi snali, ker le-ta povzroči izločanje večje količine škroba, kar pa daje dodatno sladkost okusu.

Priloga piknika se začne z nabiranjem kostanja. Skrivne kottiče nabirali neradi izdajamo, pa vendar se lahko vsak prepriča, da se kostanj nabira pod drevesom pravega kostanja. Pravi kostanj ima velike, podolgovate liste, ki so na koncu ostro nazagani. Nedaleč od teh listov so ježice, v katerih se skrivajo kostanji. Večina kostanjev je že padla iz ježic. Obracam se na vas, taborniki, poskušajte očeta ali mamco, naj vas pospremi do bližnjega gozda, da skupaj med jesenskim sprehodom nabereta

kostanja. Ob pobiranju opazujte dogajanje in spreminjanje v gozdu. Slišali boste veliko neznanih zvokov: žolno, ki tolče po debelu in išče majhne žuželke, močno žumenje v daljavi, preskakovanje vevice, ki zakopava svoje zaloge. Morda, če boste zgodnji, boste videli srne ali kakega divjega zajca. Ne bodite razočarani, če tega ne boste videli na prvem sprehodu. Naravo opazujte z vsemi šestimi čuti. Ko boste imeli kostanj nabran naberite še sušice, zakurite ogenj in kostanj specite.

No, ko smo kostanj nabrali, smo se skupaj napotili proti kamnolomu pod Ongrom. Tam smo vodniki pripravili varno ognjišče. Trije medvedki so dobili nalogo zarezovali kostanj, da ne bi pri peki pokali. Drugi so se igrali v krogu miši in mačke in druge družabne igre. Druga skupina se je odrezala pri nabiranju pelih različnih vrst listov, katere je skušala prerisati na velik plakat. Spoznavanje dreves preko listov je najpogostejši način. Tudi samoiniciativnosti pri raziskovanju nismo omejevali, saj prav malčki odkrivajo največje zaklade. Nekateri so pomagali pri vzdrževanju ognja. Spet drugi so opazovali delo drugih. Najmlajši, prvi razred, pa so do-

bili prvo rutico modre barve. Pripraviško dobo bodo končali 22. aprila, ko bodo ob slovesnosti dobili rumeno-rdečo rutico. Tudi drugi, starejši, ki so prvič pri tabornikih, bodo takrat prejeli svoje rutice. Ko so bili kostanji pečeni, je vodnica Darjana uredila deljenje kostanjev. Kostanja je bilo za vse. Šestkrat smo ponovili peko, pojedli smo ga skoraj celo gajtjico. Da ne bomo nasitili vseh lačnih oči, smo kmalu spoznali, ker je ura že tikakala h koncu. Takrat so nas obiskala dekleta iz osmega razreda z vodnikom Primožem. Z njihovo pomočjo smo pogasili ogenj z vodo, ki so jo prinesli s seboj. Tako smo skupaj spoznali duh tabornišstva.

Naš rod se bo v naslednjih mesecih udeležil različnih izletov. Priporočamo, da se jih udeležijo vsi taborniki, ne samo iz družine Mravljic. Oktobra smo namenjeni v Posočje. V dolini reke Soče je veliko zanimivih krajev in vrhov, ki so vredni ogleda. Naj opozorim ljudi na primerno obutev in ustrezna oblačila. Torej - vidimo se na izletu.

vodnik Igor Zupančič

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO TRZIN

ZA NAMI JE DELOVNI OKTOBER – MESEC POŽARNE VARNOSTI

Oktober, mesec požarne varnosti, se je iztekel. Moram reči, da je bil za nas zelo deloven, saj smo se udeležili kar treh sektorskih vaj. Preživeli smo tudi festiranje iz Gasilske zveze Domžale; preverjali so, v kolikšnem času se po znaku sirene zberemo in opremimo. Veseli smo, ker je bil rezultat zelo dober. Ob koncu meseca smo na osnovni šoli pripravili protipožarno izobraževanje za osnovnošolce, v začetku novembra pa smo organizirali izlet za naše člane, ki smo ga morali prestaviti iz oktobra. Obiskali smo rudnik svinca in cinka v Mežici in turistično vas Sentanel, kjer smo si med drugim

ogledali tudi tamkajšnji muzej kmečkega orodja. Po oceni večine je izlet zelo lepo uspel, na roke pa nam je šlo tudi vreme. V petek, 12. 11., smo v Trzinu pripravili gasilski kviz za pionirje iz gasilskega sektorja Domžale. Tekmovanje je bilo zelo napeto, saj je bil rezultat negotov do konca, moram pa reči, da so se naši predstavniki zelo dobro odrezali, saj so zasedli odlično drugo mesto in so za zmagovalci zaostali za eno pičlo točko. Rezultati kviza so bili:

1. mesto	PGD Domžale	- 41 točk
2. mesto	PGD Trzin	- 40 točk
3. mesto	PGD Ihan	- 38 točk

Vsem tekmovalcem čestitam! Moram reči, da so vložili res veliko truda in da so pokazali tudi precej znanja. Ob takem delu menim, da se nam ni bati za našo prihodnost.

Do izida prihodnje številke Odseva vas pozdravljam z našim pozdravom

Na pomoč!

Jože Kajžar

ZACETEK NOVE STRELSKE SEZONE

Strelici smo v oktobru pričeli novo strelsko sezono. Ponovno nastopamo v štirih državnih ligah, kjer ne želimo le nastopati, temveč zmagovati. Konkurenca v novi sezoni je veliko močnejša, saj smo se v dveh disciplinah uvrstili v višjo ligo. Tako bodo letos mladinci s puško nastopali v 2. državni ligi Sever, člani pa v 1. ligi s pištolo. Prvi turnirji so že za nami in dosežji smo solidne rezultate.

Največje preverjanje konkurence smo doživeli v 1. ligi s pištolo. Soočenje z najboljšimi strelci Slovenije in želja po dobrem rezultatu je v strelcih iz Trzina naredila veliko treme, ki pa so jo solidno premagali. Z enim samim slabim rezultatom smo zasedli 8. mesto v konkurenci 12 ekip. Solidno, vendar želeli smo več. Predvsem sam sem zelo razočaran nad svojim rezultatom, saj bi z mojim solidnim streljanjem lahko dosegel 4. mesto. Kljub temu smo spoznali, da lahko popolnoma enakovredno tekmuje mo tudi v 1. ligi s pištolo. Konkurenco smo spoznali, prvi turnir je za nami, in v prihodnje lahko pričakujemo manj treme in boljše rezultate.

Novo izkušnjo so doživeli tudi mladinci s puško v 2. ligi Sever. Tekmovali so v konkurenci strelcev, ki se že dolgo borijo

za uvrstitev v 1. ligo. Dosegli so soliden rezultat in se uvrstili na 11. mesto, vendar smo priprani, da lahko dosežejo več. Vsaka izkušnja oziroma sodelovanje na tako močnih turnirjih gre predvsem njim v prid, saj bodo le tako v svoji (mladinski) konkurenci dosegali rezultate, na katere bodo lahko ponosni. Torej cilji so dolgoročni in v mesecu maju se bo pokazalo, kaj smo naredili.

Večletni člani 2. lige s puško Jug, kjer nastopamo z našo najboljšo ekipo s puško, so se vrnili z doseženim 5. mestom. Dosegli so dober rezultat, tako da v prihodnje lahko pričakujemo še boljše in celo uvrstitev med najboljše tri ekipe v tej ligi. Že nekaj let se v tej ligi borimo za uvrstitev v 1. ligo, vendar je potrebno razumeti, da je predvsem v disciplinah s puško konkurenca tako velika, da je zmagovalac lige lahko vsaj 6 ekip, med njimi tudi Trzin.

V 3. državni ligi s pištolo smo za dvoboje prijavili le mlajše strelce, ki pa so že v 1. kolu pokazali, da bodo konkurenti za uvrstitev v višjo ligo. Premagali so prvo ekipo Grosuplja, in to z razliko 35 krogov. Zelo lep rezultat, in tudi v mladinski pištolski ekipi pričakujemo najboljše rezultate v mesecu maju.

Velik poudarek namenjamo mlajšim strelcem, ki naj bi letos v mladinskih konkurencah krojili sam slovenski vrh. Večino smo opremili z novim oziroma boljšim orožjem,

lako da so sedaj rezultati odvisni le od njih. V obnavljanju mladinske opreme nam je v letošnji sezoni pomagalo podjetje TESNLA d.o.o., zato bomo v mladinskih pištolskih disciplinah predstavljali njegovo ime. Glavni sponzor društva še naprej ostaja podjetje BIRING d.o.o., zahvaljujemo pa se tudi vsem ostalim za sponzoriranje tekmovalj in prireditev, predvsem pa JAN BARU, Reklamnim napisom Andreja Pernele, Livarni LIBAMETAL, Servisu kitar Tomaža Šinka, Kovinoplastiki KOSMATIN in JIMKOPLAST ter vsem ostalim, ki kakorkoli pomagajo Strelskemu društvu Trzin.

Klopčič Damijan

**Dobri imajo mir samo dotlej,
dokler je hudobnim prav.**

Nizozemski

**Miš bi rada spoštovala mir,
samo če bi mačka hotela.**

Nemški

DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŽERJAVČKI TRZIN

BILO JE PRIJETNO IN ZANIMIVO

"Mlado" je trzinsko društvo upokojencev, pa ima za seboj že vrsto lepih akcij. Ena zadnjih je izlet v Pomurje, na katerem smo se odpravili 18. oktobra letos. Dobro razpoloženi smo se polni pričakovanj zjutraj odpeljali proti Pomurju. V Tapanjah smo se ogreli s kavico in čajem ter nadaljevali pol proti Dramljam, skozi Pragersko, na Ptuj in mimo Ormoža in Ljutomera do Veržeja. Naša članica, Jožica Valenčak, ki je izlet organizirala, nas je med vožnjo seznanila s pomembnejšimi kulturno-zgodovinskimi, gospodarskimi in geografskimi značilnostmi posameznih mest.

Prvo daljšo postajo smo imeli v Veržeju. Ogledali smo si Babičev mlin in mogočno reko Muro. Da smo med udeleženci prevladovala ženske, je bilo jasno, saj smo nakupile vseh vrst nroke in kaše. Mimoregde smo si izmenjale preizkušene in dobre recepte iz babičine kuharice. Veselo razpoloženi smo se odpeljali proti Ižakovcem in se sprehodili po otoku Ljubezni, ki ga je ustvarila reka Mura. Z velikim zanimanjem smo opazovali najrazličnejše staro orodje v bürjaškem muzeju. Uporabljali so ga tamkajšnji možje pri vsakodnevnih opravilih. Korajžno smo se

vkrcali tudi na brod in se z njim peljali preko deroče reke in nazaj.

V Murški Soboti smo se okrepčali s prijetno začinjnim bogračem in gibanico. Pridružil se nam je g. Ernest Novak iz vinogradniškega društva Ivanovci. Kot iz rokava je stresal podatke in nam polnil glave z najrazličnejšimi zanimivostmi iz preteklosti, sedanjosti in vizije razvoja Goričkega v prihodnosti. V vasi Selo smo si ogledali romansko rolundo iz prve polovice 13. stoletja in spontano zapeli nekaj pesmi.

Vožnjo smo nadaljevali do kmetijskega gospodarstva Rakičan in se tam preizkusili v obiranju grozdja. Kljub temu da je prenekatera jagoda končala v naših želodcih, so bili zaboji hitro polni. Prijeten je bil občutek, da smo lahko pri naših letih še vedno koristni. Pred odhodom smo bili povabljeni še v klet na pokušino vin. Dobra kapljica nas je spomnila na prazne želodce. Odpeljali smo se na zadnjo postajo našega polepanja v slikovito vasico Ivanovci. Leži na prelepem Goričkem, obdana z lepolami

gozdov, vinogradov, sadovnjakov in travnikov.

Tam je stara, a skrbno obnovljena domačija Ratnik, ki je dom vinogradnikov. Pričakali so nas prijazni gostitelji in nas ob zvokih harmonike postregli s prekmurskimi specialitetami. Ni manjkalo dobre volje in veselo razpoloženje je doseglo vrhunec, ko smo morali "novinci" prestati še vinski krst.

Lep in mrzel jesenski dan je hitro minil. Celodnevno druženje je silko nova poznanstva in med vožnjo domov smo že nicali predloge za nadaljnje podvige. Naj še kdo reče, da je tretje življenjsko obdobje dolgočasno ... Ne bomo iskali sreče, temveč bomo tudi naprej srečno uživali starost.

Meta Železnik

PRIDRUŽITE SE NAM!

Uredništvo Odseva vabi vse pisce, ki jim naš kraj nekaj pomeni, da se nam pridružijo! Trzin je neizmerna zakladnica najrazličnejših tem za pisanje. Prispevajte kaj v njegovo zgodovino! Še zlasti vebimo mlade, dinamične fante in dekleta, ki obvladajo pisanje na računalniku.

Vebimo tudi vse, ki bi želeli zaslužiti kak tolar s trženjem oglasov za naš časopis. Obrnite se na koga od članov uredništva ali neposredno na sedež Občine

Trzin. V naših vrstah boste dobrodošli! Poskusite in videli boste, da ste lahko tudi novinarji ali pa komercialisti!

Vabljeni!

FIZIOCENTER TRZIN

Imate:

- bolečine v vratu
- pogoste glavobole
- vrtoglavico
- bolečine pri srcu, v želodcu ali pljučih
- občutek mravljinčenja v rokah in nogah
- bolečine v križu in nogah?

Odpravljanje težav po kiropraktiki

Odgovor za hrbtenico:
Manualna medicina

Vladimir Borissov dr. med.
spec. manualne medicine

Keres d.o.o.
medicinska rehabilitacija
Hrastovec 10, IOC Trzin, 1236 Trzin,
tel.: 061 162 18 37, faks: 061 162 10 97,
<http://www.si21.com/ftc>

DA BO VESELI DECEMBER RES VESEL IN LEP

Spet se bliža razigran, vesel zaključek leta, ki bo tokrat, ko vstopamo v leto 2000, prav gotovo nekaj posebnega. Spet bo vse polno zabav, slavnostnih prireditvev, takšnih in drugačnih večerij. Belobrادي možički si bodo podajali kljuge in darila bodo kar deževala. Tisti najbolj zavzeti se kar nekaj časa ne bodo mogli spočiti. Priložnosti za zabave in veselje bo na pretek, kako lepo nam bo, pa bo v precejšnji meri odvisno tudi od nas samih.

Že zdaj je čas, da začnemo misliti na to, kaj vse nas v decembru čaka in kako bi se na to kar najbolje pripravili. Ženske se bodo na vseh prireditvah, ki jih čakajo, prav gotovo najbolje počutile, če bodo lepe in urejene. K temu v veliki meri lahko prispevajo tudi dobro izbrana oblačila, pričeske, ličenje in sploh kozmetični posegi. Nepoznavalci kar težko verjamejo, kako lahko obleka, spretna frizerka in dobra kozmetičarka polepšajo in spremenijo žensko, jo naredijo bolj privlačno in zanimivo, hkrati pa tudi bolj samozavestno in zadovoljno.

V Trzinu imajo dekleta in žene srečo, da lahko tako rekoč na enem mestu poskrbijo za vse potrebno. V treh oz. štirih sosednjih lokalih na Kidričevi cesti: v butik Naomi, frizerskem salonu Platinum, drogeriji Roma in kozmetičnem salonu LM lahko temeljito poskrbijo za svojo zunanost in tudi svoje počutje.

TRGOVINA Z OBLAČILI NAOMI

V butik z ženskimi in moškimi oblačili Naomi so se že oskrbeli z bogatim izborom oblačil za zimske in praznične decembrske dni. Svoje kupce vabijo, da si pridejo ogledat njihovo ponudbo. Pravijo, da ni treba, da ženske razmišljajo samo o tem, kako bodo urejene in okusno oblečene za različne prireditve in obiske, lepe so lahko tudi doma. S primerno izbranimi oblačili lahko tudi domače praznovanje naredijo bolj praznično in lepše. Zakaj se ne bi tudi doma počutile še prijetneje in tudi lepe? Prav tako ni treba, da kupijo nekaj povsem novega, saj se da tudi z različnimi dodatki, s kakšnimi malenkostmi, spremeniti izgled in tudi pokazati okus ali izvirnost. Že sam prehod med oblačili in modnimi dodatki, ki se ponujajo v trgovini Naomi, vam lahko da idejo za praznične dni ali pa za božično oz. novoletno darilo svojim prijateljem ali pa najdražjim.

Na obešalnikih in policah trgovine Naomi bodo ženske lahko občudovale najrazličnejše modele oblek, privlačne komplete, bluze in hlače ter bogato izbiro pletenin. Ob okusnih oblačilih za vse prilike ženske lahko v trgovini Naomi kupijo tudi nekatere dodatke, kot so hlačne nogavice, kape, rute ... Bogat izbor pa je tudi med moški-

mi oblačili. Še zlasti športnimi. Fantje in moške lahko izbirajo med najrazličnejšimi pulaverji, puliji, izplača pa se pogledati še kavbojke, saj imajo v trgovini Naomi prav tem času akcijsko prodajo kavbojk, te so cenejše kar za 30 %.

Strankam nudijo možnost obročnega odplačevanja, za gotovinsko plačilo nad vrednostjo 5.000,00 SIT pa nudijo 10 % popust. Seveda je v trgovini Naomi mogoče plačevati tudi s kreditnimi karticami.

Trgovina je odprta vsak dan od 12h – 19h, ob sobotah pa od 9h – 13h.

V trgovini Naomi se priporočajo in svetujejo, da izbora oblačil ne prepustite zadnjemu trenutku!

PARFUMERIJA & DROGERIJA
ROMA

KOZMETIČNI SALON LM IN DROGERIJA IN PARFUMERIJA ROMA

Drogerija ROMA in Kozmetični salon LM sta desna sosednja trgovina Naomi. V drogeriji in parfumeriji nudijo bogat izbor kozmetičnih pripravov in potrebščin – vse za nego obraza in telesa ter za lepši videz. Ob tem stranke lahko najdejo tudi pestro ponudbo kakovostnih parfumov, v predbožičnem in prednovoletnem času pa vas drogerija pričakuje tudi z lepimi darili. Če nimate ideje, kaj bi poklonili svoji simpatiji, obiščite Drogerijo Roma. Ob nakupu tudi vas čaka majhno darilo! V Drogeriji Roma vas prisrčno vabijo. Če se sprehodite po drogeriji, pa se lahko povzpnete tudi v prvo nadstropje v

Kozmetični salon LM. V salonu lahko strokovno poskrbijo za vaš obraz, roke, telo. Lahko vam oblikujejo obrvi, jih obarvajo, poharvajo pa vam lahko tudi trepalnice. Opravijo tudi depilacijo na obrazu in nogah, poskrbijo pa tudi za vašo lepšo kožo. Obisk v kozmetičnem salonu prispeva k lepšemu in bolj urejenemu videzu strank, hkrati pa tudi k boljšemu počutju. V salonu LM opravljajo vse vrste kozmetičnih posegov. Lahko se prepustite obi-

čajni telesni masaži, lahko pa se odločite tudi za limfno drenažo ali pa refleksno masažo stopal in pedikuro. Med posegi, ki jih opravljajo v kozmetičnem salonu LM, moramo omeniti tudi aromaterapijo, body wrapping, kagulacijo kapilar in različne proticelulitne tretmaje. Pred decembrskimi prazniki se vam bo obisk kozmetičnega salona obrestoval, saj bo pripomogel k vašemu boljšemu počutju in tudi lepšemu videzu. Prijazna in izkušena kozmetičarka vam bo strokovno svetovala najprimernejše posege in tretmaje. Delovni čas Kozmetičnega salona LM: Ob ponedeljkih, sredo in petkih od 14.00 do 19.00, ob torek in četrtek od 9.00 do 19.00. Podrobnejši podatki in naročila po tel.: 712 834.

FRIZERSKI SALON PLATINUM

Brez urejene pričeske si verjetno ne bo nobena ženska, ki da kaj nase, drznila obiskati noveletne ali kake druge decembrske zabave. Pričeske govorijo o ženskah, so njihove osebne izkaznice. Izdajajo njihov značaj.

So bolj športne, bolj stroge, razigrane, rade imajo novosti, skušajo nase obrniti pozornost, imajo rade umirjenost, so skrivnostne in spogledljive ... Vse to in še mnogo več izdajajo pričeske. Če znajo frizerke prislunhiti okusom svojih strank, zraven pa dodajo še svoje znanje in spretnost, bodo pričeske povedale ravno tisto, kar njihove lastnice želijo. Ker pa je ob tem

treba največkrat poslušati tudi modne trende, so frizerke pogosto pred težavno nalogo, ki pa jo dobro opravijo samo dobre frizerke, in sicer frizerke v salonu Platinum. O tem pričajo tudi stalne stranke, ki se rade vračajo v ta salon, ki ga vodi Nuša Križman in je levi sosed trgovine Naomi. V salonu budno spremljajo novosti in zahteve mode na področju pričesk, zraven pa obvladajo tudi umetnost klasičnih pričesk. Če se prepustite mojstrstvu Nuše in njenih sodelavk, boste na novoletni zabavi zadovoljni s svojo pričesko in se boste tudi zaradi tega dobro počutili. Delovni čas ateljeja

Platinum je:	pon.:	13.00 - 20.00
	tor. sre.:	9.00 - 15.00
	čet.:	9.00 - 20.00
	pet.:	12.00 - 20.00
	in sob.:	8.00 - 12.00

Stranke pa se lahko naročijo tudi po telefonu, št.: 041 502 197.

PA ŠE NOVIČKE IZ ZAKULISJA MLADIH IGRALCEV

Dramski krožek, ki ga letos izvajamo v dvorani kulturnega doma, je začel potekati čisto resno. In kaj to pomeni. Vsak teden se z otroki, pod vodstvom Mirjam in mene, dobimo na odru pod žarometi, kjer vadimo igralske prizore oziroma improvizacije, bralne vaje, sprostitvene vaje proti tremi ... Kar pa je najpomembnejše: vsaka skupina si je izbrala predstavo, katero počasi gradimo v celoto. Skupina pod vodstvom Mirjam (6., 7., 8. razred) pripravlja celovečerno predstavo "Butalci", moja skupina (od 1. do vključno tega razreda), pa se ukvarja s hudobnimi in dobrimi vilami, natančneje s "Čarovnikom iz Oza".

Urnik vaj:
Mirjam in ostali: četrtek ob 15.30
Urša in ostali: četrtek ob 16.30
Informacije: 041 287 662 Urša

Če slučajno še koga zanima igra ali delo v gledališču (scenografija, kostumografija ...), dobrodošel.

VABILO

Vse občane, ki imajo veselje do petja, ne glede na starost, v a b i m o, da se prijavijo za članstvo v pevskem zboru, ki ga na željo mnogih občanov želimo organizirati v sklopu Kulturnega društva. Ustanovitev zbora podpira tudi vodstvo Občine. Glede na število prijav nameravamo ustanoviti mešani pevski zbor, v okviru tega pa lahko tudi manjše skupine (kvartet, oktet, nonet...). Izbor pesmi bi določili pevci in pevovodja skupaj, obsegal pa bi lahko narodne, umetne, črnske duhovne in čisto sodobne. Da bi ugotovili, kolikšen je interes v resnici med občani, prosimo, da izpolnite prijavnico in jo oddaste na

PRIJAVNICA

Ime in priimek: Datum rojstva:

Stanovanje ulica: telefon št.:

Si že pel-a v zboru: kje: kateri glas:

Želim sodelovati v mešanem pevskem zboru:, manjšem sestavu:

ANKETA: SILVESTROVO 2000

Ne zgodi se vsako leto, da bi praznovali vstop v novo tisočletje, torej naj bi bilo novo leto 2000 nekaj posebnega. O tem nas prepričujejo vse potovalne agencije (ludi vaš poštni nabiralnik jih je najbrž že sil), o tem nas prepričujejo mnogi znanstveniki, ki se ne morejo zneniti, ali se novo tisočletje začne šteti že zdaj ali pa šele naslednje leto, pa še bi lahko naštevali. In ker naj bi bil ta Silvester nekaj posebnega, smo o novoletnih načrtih povprašali mimoidoče (upam, da zaradi tega nihče ni staknil kakšnega prehlada, saj so morali anketiranci odgovorjati na dežju).

Jasmina DRAGANJAC:

Načrtov za novo leto niti ne delam, ker bom 1. in 2. januar po vsej verjetnosti preživela v službi. Če pa me v službi ne bodo potrebovali, bi novo leto najraje preživela doma, pri starših. Pred kratkim sem namreč prišla iz Bele krajine, in starše nekoliko pogrešam. Drugače pa novo leto 2000 ni nič drugačno kot katerokoli drugo novo leto, tako da je reklama malce pretirana. Pa napovedi, da naj bi bilo konec sveta ... Te so se pa že tako avgusta, ko je bil mrk, izkazale za neresnične.

Marko ZALAR:

Kje: Kmečki turizem Cerkno za 2 do 3 dni.
Kdo: Družba, s katero hodimo na plesne vaje.
Kaj: Živa glasba (najbrž bo kak narodni ansambel).

Oslalo: Novo leto 2000 je kot vsako drugo novo leto, mogoče bom vrgel eno petardo več in ker je 364 dni v Trzinu preveč dolga doba, smo se odločili za varianto kmečkega turizma. Ponavadi smo nova leta pričakali v kaki lovski koči, tako da kam na tuje nisem hodil. Sanjsko novo leto: Da bi šel spat ob 19:00 in bi se zbudil naslednje jutro ves svež in spočit ... Šala. Vsako novo leto je v bistvu sanjsko, pomembna je le družba, s katero si.

Tilen JAKŠA:

Ta večer bom preživel s prijatelji, najbrž bomo v industrijski coni (kjer je eden izmed teh prijateljev doma). Če bi že bili nekje na prostem, bi šel tja samo v primeru, da bi bilo lepo vreme (jasno, da lahko noč pokvari le dež op. p). Moje sanjsko novo leto pa je, da bi bil na morju, kjer imam prkolic, in da bi tam praznoval s prijatelji. Saj bom te sanje lahko uresničil, ko bom nekaj let starejši.

Mirjam MARKIČ:

S prijatelji se odpravljamo v Postojno, in sicer v hotel Jama. Tam smo si rezervirali prenočišče že pred 14 dnevi. Mislim, da se da še vedno dobiti kako sobo. Silvester 2000 ni ne vem kako drugačen dan, tako da ne bi bilo treba toliko govorjenja okrog tega. Je pa ideja o silvestrovanjem na prostem kar v redu, čeprav samsa raje praznujem v zaprtem prostoru. Za novo leto pa me najbolj molijo razne petarde in rakete, ker so zelo nevarne, in lahko poškodujejo kakega otroka ali pa mimoidočeja.

Marjan KAVCIC:

Letos bomo šli na vikend, ki smo ga pravkar zgradili (tako bo doživel tudi svoj krst). Z ženo bova šla tja že okrog božiča, prijatelji pa se nam bodo pridružili nekaj dni kasneje. Malo pompa okrog te letnice pa mora biti, saj je prehod v novo tisočletje prav poseben dogodek. To pa bomo proslavili tako, da bomo malce več spili. Če pa ne bi šli na vikend, bi najbrž bili nekje v Trzinu.

Žiga JELENC:

Za letošnje novo leto pravzaprav še ne delam načrtov, če pa bom doma, bi šel pogledat malo po Trzinu. Slišal sem, da naj bi se silvestrovalo na prostem. To bi lahko bilo zanimivo. Okrog leta 2000 naj ne bi bilo preveč pompa, saj je le neka pelomnica.

Samo MUSIC:

Vsekakor bom to noč preživel s svojo družino, obiskali bomo par prijateljev, metali petarde (to sem ta prvi zraven), spili homo tudi kaj, toliko za dobro voljo. Sigurno pa je leto 2000 nekaj posebnega, če ne zaradi drugega, pa zato, ker je okrogla številka.

Ina Marija PELAN:

Ja, praznovala bom v krogu družine, morda bomo šli na silvestrovanje na prosto, če bo v Trzinu, in to ne glede na vremenske razmere. Da bi hodila kam v tujino, mi finančno ne znese ... Pa saj je doma najlepše. Je pa leto 2000 zagotovo nekaj posebnega.

Terezija KLEP:

Letos še nimam nobenih načrtov za praznovanje in bom po vsej verjetnosti kar doma. Če pa bi že hotele kje praznovati, bi to najbrž bilo v hribih, kjer je sneg, in se lahko zabavaš tudi tako, da greš smučat. Je pa bil v Trzinu včasih lep običaj, da smo imeli za novo leto kres, kjer smo se vsi dobili, se pogovorili o marsičem, zdaj pa lega kar ni več. Ali pa smo se zbrali na ulici in si nazdravili s šampanjcem, otroci pa so vrgli nekaj pelard. Verjetno je tega manj, ker so otroci zrasi ... Saj petarde me niti ne molijo, dokler jih ne mečejo že kak leden ali dva prej, sploh pa, če jih mečejo odrasli moški. To je kar malce nedozorelo, mar ne. Je pa to novo leto kot vsako drugo novo leto, le da so koledarji različni. Recimo muslimani še dolgo ne bodo praznovali leta 2000, nekateri narodi so ga pa že. Pomp okrog te številke se mi zdi nepotreben.

Opravičilo: V prejšnji številki je v uvodu ankete izpadla zadnja vrslica, tako, da se stavek v celoti glasi: *In kdo med nami bo pozimi nepreskrbljen? Kako Trzinci poskrbimo za ozimnico?*

Mateja Erčulj
Foto: Moja Ručica

IZ TRZINSKE ČRNE KRONIKE

11.10.1999

Zamišljeni E.M. iz Mengša je ob 15.35 uri v glavni cesti v Trzinu trčil v pred sabo vozeči avtomobil, ki ga je vozil F.M. iz Ljubljane. Nastala je manjša materialna škoda, E.M. pa so policisti izročili "položnico".

22.10.1999

Ljubitelj računalnikov je ponoči obiskal Overdose pub v Trzinu z nasilnim vdorom skozi glavna vrata, za tem ko je predhodno poskušal že pri zadnjih. Poleg Pentiumovega računalnika s tipkovnico in printerjem se je oskrbel še s Technicosovim glasbenim slodom. Iskrinim sesalcem, pivom in cigareti, za nameček pa še s 10.000,00 SIT menjalnega denarja. Skupno je lastnika olašjal za šeststo tisočakov.

23.10.1999

Ob 02.00 uri je neznanec na Ljubljanski cesti v Trzinu tako močno udaril po spuščeni roletni okna, da je pri tem razbil dvojino steklo in povzročil lastniku 10.000,00 SIT nepredvidenih stroškov.

25.10.1999

Policija išče moškega, starega okoli 20 let, suhe postave, zelo temnih las in brkov. Ob 18.20 uri je v trgovini Flis oropal prodajalko, ko mu je računala cigarete. Posprejal jo je s solzicem, iz odprtega predala blagajne pograbil dobrih 11.000,00 SIT ter pobegnil.

28.10.1999

Stanovanjska hiša na Kidričevi je bila med 17:10 in 19:45 uro še ena tarča vloma. Popokdanski nepridiprav je na zadnji strani hiše na vzvod odprl okno kopalnice. Lastniki pogrešajo pristan.

30.10.1999

Neverjetno, ampak celo reklamna zastava je zanimiva za tatove. Pred podjetjem Reletron d.o.o. v Trzinu sta bili sneti z drogov dve zastavi bele barve z zelenimi napisom Siemens, dimenzij 80 x 300 cm. Škoda ni zanemarljiva - 40.000,00 SIT.

05.11.1999

Overdose pub je bil ponovno okraden. V dosedaj še neugotovljenem času je bilo vloženo v igralni avtomat, iz katerega je neznanec odnesel sprejemnik bankovcev ter denar. Skupna vrednost znaša 7.400,00 SIT.

Ni smrt, kar nas loči,
In življenje ni, kar družji nas.
So vezi močnejše. Brez pomena
Zanje so razdalje, kraj in čas.
(M. Kačič)

ZAHVALA

Nenadejano, mnogo prekmalu nas je zapustil
naš ljubi očka in mož.

CVETKO ZLATKO STOPAR

Vsem in vsekemu posebej se zahvaljujemo za izraženo sožalje, dragima sosedoma Žnidaršič za vso moralno podporo ob smrti in v naslednjih dneh, sorodnikom, gospodu Ivanu Mušiču, gospodu Pavlu Krtu za opravljen cerkveni pogreb, gospodu Robertu Stoparju za zaigrano TISINO, povcem menageskega Zvona,

Vsem Vam za izrečeno ustno in pisno sožalje ter darovano cvetje in sveče, Vam, ki ste ga imeli radi in ga spoštovali,

Častni straži gasilcev, gospodu Kaježu za ganljiv poslovilni govor, prapročakom in številnim gasilcem, ki ste v tako velikem številu pocastili njegov SPOMIN,

VSEM IN VSAKEMU POSEBEJ, HVALA!

Žalujoče: žena Olga, hčerki Irena
in Kristina-Tina

KIDRIČEVA CESTA SE OŽI

Ne boste verjeli, vendar je res. Ena od naših rednih bralk nas je opozorila, da naj si le ogledamo, kako se Kidričeva cesta oži in naj o tem tudi kaj napišemo. Komaj smo zakorakali na omenjeno cesto, so nas pozdravili zabojniki za smeti, ki se pogumno bohohijo in razkazujejo na pločniku, tako da se jim morajo pečiti res izogibati, in takoj smo videli, da je cesta tam zares zdaj ožja. »Pa to še ni vse! Včasih je tu parkiranih kar precej razkošnih avtomobilov, lahko se moraš pa res potruditi, da vse obideš!« je potarjal mimo idoč. Ker smo o teh zabojnikih v Odsevu že pisali, moramo njihovim lastnikom dati še eno črno piko, nasled-

njič pa bomo javno objavili njihova imena, da se bo vedelo, komu ni mar za urejenost kraja.

Par metrov naprej pa smo videli, o čem je še govorila naša bralka. Smrekova živa meja, ki raste vzdolž Kidričeve ceste, se je v zadnjih letih prijetno razrasla in že daje občutek zaraščенosti. Smreke so v svojem boju za svetlobo ugotovile, da pločnik ni ves čas zaseden, pa so si ga prilastile. Pločnik je zdaj res že precej ožji, še bolj romantično pa izgledajo luči cesne razsvetljave, ki sijajo iz smrekove goščave. Prizor je kar lep in za novo leto tam skoraj ne bo treba lučk, nerodno pa je, da je goščava že tako gosta, da cesta zvečer ni več dobro osvetljena. Ker smreke že vse bolj ogrožajo varno hojo po Kidričevi ulici,

bi lastnikom smrekove žive meje priporočili nekaj Irizerskega dela pri živi meji. Ni prav, da se cesta tako oži, še zlasti, ker bo kmalu postala del uradne kolesarske steze skozi ta del naše občine.

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINU V NASLEDNJEM MESECU:

22.11.1999	DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŽERJAVČKI	Izlet v Pluj in Sv. Jurij ob Ščavnici - Na sestanek Žerjavčkov vsak ponedeljek v Boru vabljeni vsi upokojenci in starostniki.
24.11.1999 17 ^h	TURISTIČNO DRUŠTVO	v avli OŠ Trzin predavanje o novoletnih pogrinjkih: Praznični pogriji - gostje prihajajo
27.11.1999	GASILSKO DRUŠTVO TRZIN	Srečanje veteranov Gasilskega društva Trzin
05.12.1999 18 ^h	KULTURNO DRUŠTVO TRZIN	Miklavževanje v Kulturnem domu Trzin
17.12.1999	DRUŠTVO PRIJATELJEV MLA- DINE	Otroški ŽIV-ŽAV – predstava za otroke z Romano Kranjčan v KUD (v sodelovanju z Kulturnim društvom)
22.12.1999 19 ^h	PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN - Mladinski odsek	Predavanje - alpinist Erik Švab
13.1.2000	Turistično društvo	Koncert Ane Pucar Jerič v župnijski cerkvi sv. Florjana v Trzinu

Tudi poveseliti se znaj(m)o

ČESTITKA

Naši članci Zveze borcev Adi
Lovše Mušič ob njenem jubileju
želimo, da hi bila še mnogo let
tako prizadevna, zdrava in zado-
voljna med nami.

Vsi člani ZB Trzin

Naslednja številka Odseva izzide

20. decembra.

**Vaše prispevke pričakujemo v ured-
ništvu najkasneje do**

5. decembra.

**Pošljete jih lahko na naslov
Odsev, Mengeška 9, 1236 Trzin
ali z elektronsko pošto na naslov:
casopis_odsev@hotmail.com**

SLIKE S TURISTIČNE PREDSTAVITVE TRZINA

**GOSTILNA
NAROBE**

710-417

**OB KONCU TISOCLETJA
VAM PRIPRAVLJAMO
NEOMEJENO KOLIČINO
IZBRANIH HIŠNIH DOBROT
ZA SAMO 3.000 SIT**

Trgousko podjetje MIMESA d.o.o.

Dobrave 6. IOC Trzin

Tel.: 162 12 83

Tudi Sv. Miklavž nakupuje v diskontu Dobrave!

Sašo MEHLE

PEKARNA

PEČJAK
D.O.O.

ŠKOPLJICA

Pekarna Pečjak d.o.o.,
Škofljica
Dolenjska c. 422,
Telefon: (061) 866-194

Lokal hitre prehrane
in diskontna trgovina
Trzin, Blatnica 1,
tel.: 162 10 18

PR'JAKOV MET

Rajko TESTEN s.p.

Gostilna Pr' Jakov Met
vam nudi:

- jedi po naročilu
- domače specialitete
- nedeljska kosila

Trzin, Jemevačeva 19, 1236 Trzin,
tel.: 061/722 860

Odprto: **10.00 - 22.00 ure**
Petek in sobota: **10.00 - 24.00 ure**
Četrtek zaprto.

PIKAT d.o.o.

Projektiranje, inženiring,
krovstvo, adaptacije, trgovina

- krovsko kleparsko dela
- AHIRROOFING produkti
- izolaterska dela
- akustična izolacija, stropov in sten
- hidroizolacija ravnih sten
- gerard
- adaptacije streh
- Knauf - stene, stropi

1236 Trzin IOC TRZIN apruha 42, Tel.: +386 61 162 22 18,
Fax: +386 61 162 22 19, GSM: 041/662-815

Štefe Janko

Trzin, Ljubljanska cesta 17, 1236 Trzin
www.avto.net/citroen-stefe

Pooblaščen prodajalec in serviser vozil citroen z več kot 30-letno tradicijo

**V mesecu novembru popusti od
10.000 do 20.000 SIT!**

KREDIT, LEASING, STARO ZA NOVO!

TEL./FAX: 061/722-977, 710-348

**TURBO
KOMPRESORJI**

Prodaj turbo kompresorjev
za vse vrste vozil

MEDJA

Peske 5 (IOC Trzin), 1236 Trzin
Tel./fax: 061 162 16 38, GSM: 041 695 244

KNAVS

Mengeška c. 81, Trzin

VULKANIZERSTVO IN AVTOPRALNICA

Možnost naročanja po telexu: 061/737-176

Za varno vožnjo v zimskih razmerah nudimo bogato izbiro zimskih pnevmatik. Poskrbite tudi za zimsko "obutev" vaših vozil! 10 % popusti - možnost plačila s kreditnimi karticami.

**Slastičarna Oger v strem delu Trzina,
Mengeška 26, vas vabi, da poizkusite naše
slastičice.**

Imamo veliko izbiro otroških tort z različnimi
liko. Še vedno imamo na zalogi torte za
služenke. Paročne torte izdelujemo po
ameriških in nemških katalogih.
Odprto imamo vsak dan od 7h - 72h.
Vljadno vabljeni!

OKREPČEVALNICA TRZIN - M. Podobnik
Blatnica 12, tel.: 162-11-03

Odprto: **ponedeljek - četrtek: 6.00 - 22.00**
petek - sobota: 6.00 - 24.00

Nudimo: **tople malice**
jedi po naročilu

Vsak petek živa glasba in odbojka

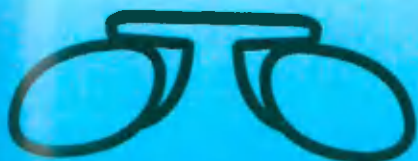
Vabljeni!

OPTIKA

Martina Škofic

Ljubljanska 87, Domžale

Tel. 714-006

Delovni čas:
vsak dan 8.00 - 12.00
in 16.00 - 18.00
sobota zaprto

Slovenska 24, P.E. Mengeš
tel.: 738-980

JURČEK

DOMAČA PEKARNA PECIVA

V času Miklavža vam nudimo
parkeljne in Miklavže

Delovni čas: delavniki od 7h - 20h
sobote od 7h - 14h

"KOMO"

Frank Močnik s.p.

Zg. Jasio, Kamniška 24, 1235 Radomlje

TEL.&FAX: 061/710-439, GSM: 041/708-069

- vodenje poslovnih knjig za samostojne podjetnike in družbe,
- zastopanje na davčnem uradu,
- finančno svetovanje
- izdelava obračunov za zaposlene in delodajalce,
- izpisovanje položnic, virmanov in drugo.

THE OLD LONDON PUB

- 10C TRZIN -

bogata izbira
najboljših vrst piva iz
Velike Britanije
in drugih držav

V LEKA BARU SO UPIHNILI DRUGO SVEČKO

November je prazničen mesec za Leka bar, kavin bar v piramidi v industrijski coni Trzin. Pred dvema leti, natančneje 21. novembra 1997, je namreč podjetje Leka d.o.o., ki se ukvarja tudi s prevozništvom in gradbeništvom, lokal slovnostno odprla in zdaj, ob jubileju, lahko s ponosom ugotavlja, da je bila to dobra poslovna poteza.

■ Piramida je prav gotovo najbolj prepoznavna stavba v

Trzinu, še zlasti pa v industrijski coni. Zaradi prepoznavnosti in tudi zaradi lege, saj leži v neposredni bližini glavnega dostopa v cono, je pogosto mesto za prva srečanja in sestanke poslovnih partnerjev, ki se v coni še ne znajdejo najbolje. Med poslovneži se je že kar ustalil vzorec pogovora: "Dobiva se pri piramidi v coni. Najbolje v Leka baru, saj se tam lahko najlažje počakava, če bo kdo zamujal!" Ker so v piramidi tudi pošla in kar tri banke, zraven pa še več drugih lokalov, ni čudno, da je tam vedno živahno in da pol obiskovalce rada mimogrede zanese tudi v Leka bar.

Vendar ljudje v lokalček ne prihajajo le zato ker je tam, k obisku vabi tudi bar sam, saj je prijeten, goste pa privablja tudi prijazna in hitra postrežba. V Leka baru pravijo, da so z gosti zelo zadovoljni in da imajo že precej stalnih strank, kar sama govori o zadovoljstvu obiskovalcev. Leka bar je eden tistih lokalov v Trzinu, ki imajo najdaljši delovni čas. Razen ob

nedeljah, ko je zaprt, je bar odprt vsak dan od 5.30 do enih zjutraj. Sestava gostov, ki prihajajo v lokal se spreminja glede na obdobje dneva. Zjutraj prevladujejo uslužbenci in drugi zaposleni v industrijski coni, ki pridejo na prvo jutranjo kavo, kasneje je več poslovnežev in tistih, ki premor med posameznimi opravili in srečanji izkoristijo za obisk kavinega bara, zvečer pa prevladujejo mladi. Seveda v barček na klepet in osvežilni napitek kadarkoli radi pridejo tudi stari znanci, ki se spet srečajo ali pa

prijateljice, ki jih srbi jezik in si imajo toliko za povedati. V diskretno lažne separejčke Leka bara radi zahajajo tudi zaljubljeni parčki. Okusno urejen lokalček z mehkiimi, v temno usnje oblečenimi sedeži ustvarja prijetno vzdušje, kjer se človek počuti domače in neutesnjeno.

Prikupna in prijazna dekleta, ki strežejo, najdejo za vsakega gosta prijazno besedo, dobro pa že poznajo tudi akuse stalnih strank. Veda kda ima rad kratka, močna kava,

kamu prija dalga, manj močna kava, kda ima rad kapučin in kamu ustreza bela kava. Gostje kavica v Leka baru pogosto radi pohvalijo. V kavinem baru pa ne strežejo le kave. Bar se lahko pohvali kar s trinajstimi vrstami viskija in bogato izbira drugih žganih pijač. Zelo pestra je tudi ponudba sokov in drugih osvežilnih napitkov. Imajo kar 5 vrst pravih čajev, zraven pa še približno 15 sadnih čajev in drugih čajnih mešanice. Za goste, ki si zaželijo kaj posebnega, zmešajo koktajl MargArita, postrežejo pa lahko tudi z različnimi buteljničnimi vini, seveda pa tudi z odprtimi belim in črnim vinom, pa tudi piva nikoli ne zmanjka. V zadnjem času goste postrežejo tudi z akusnimi sendviči. V Leka baru pravijo, da skušajo vedno ustreči željam gostov in da bi radi ponudbo še izboljšali. Med drugim so poskrbeli za sodobna računalniško opremljen gostinski pult, skrbijo pa tudi za dobro glasbo v lokalju. Razmišljajo, da bi uredili tudi parkirišča na drugi strani ceste, saj bi bilo dobro, če bi bila pri piramidi še več parkirnih mest. Problem bada skušali rešiti skupaj z občino, želijo pa si tudi drugace ustreči željam in potrebam gostov.

Ob jubileju se svojim strankam, še zlasti tistim, ki so postale že stalne, zahvaljujejo in jih vabijo, naj bada Leka baru zveste še naprej.

